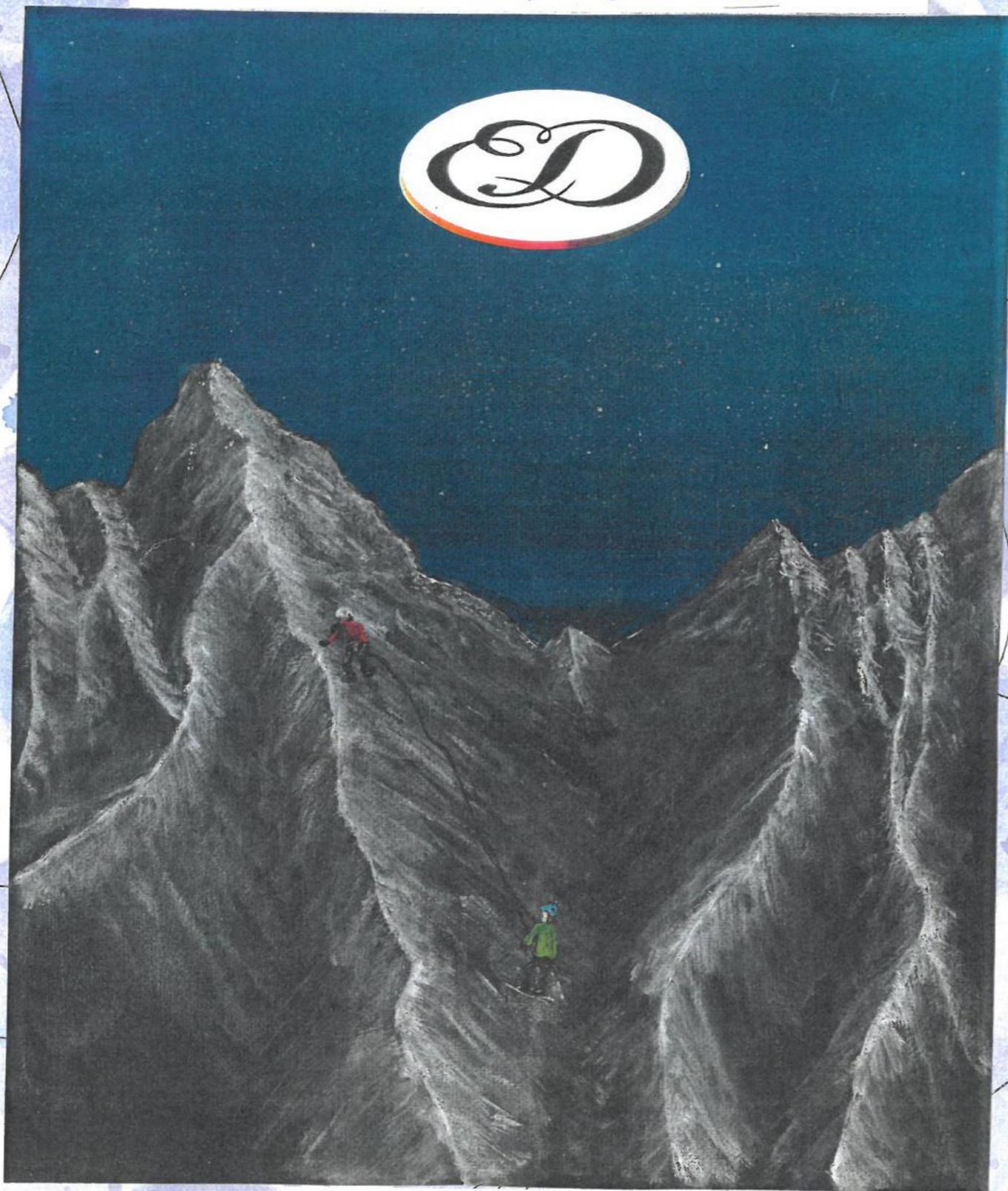

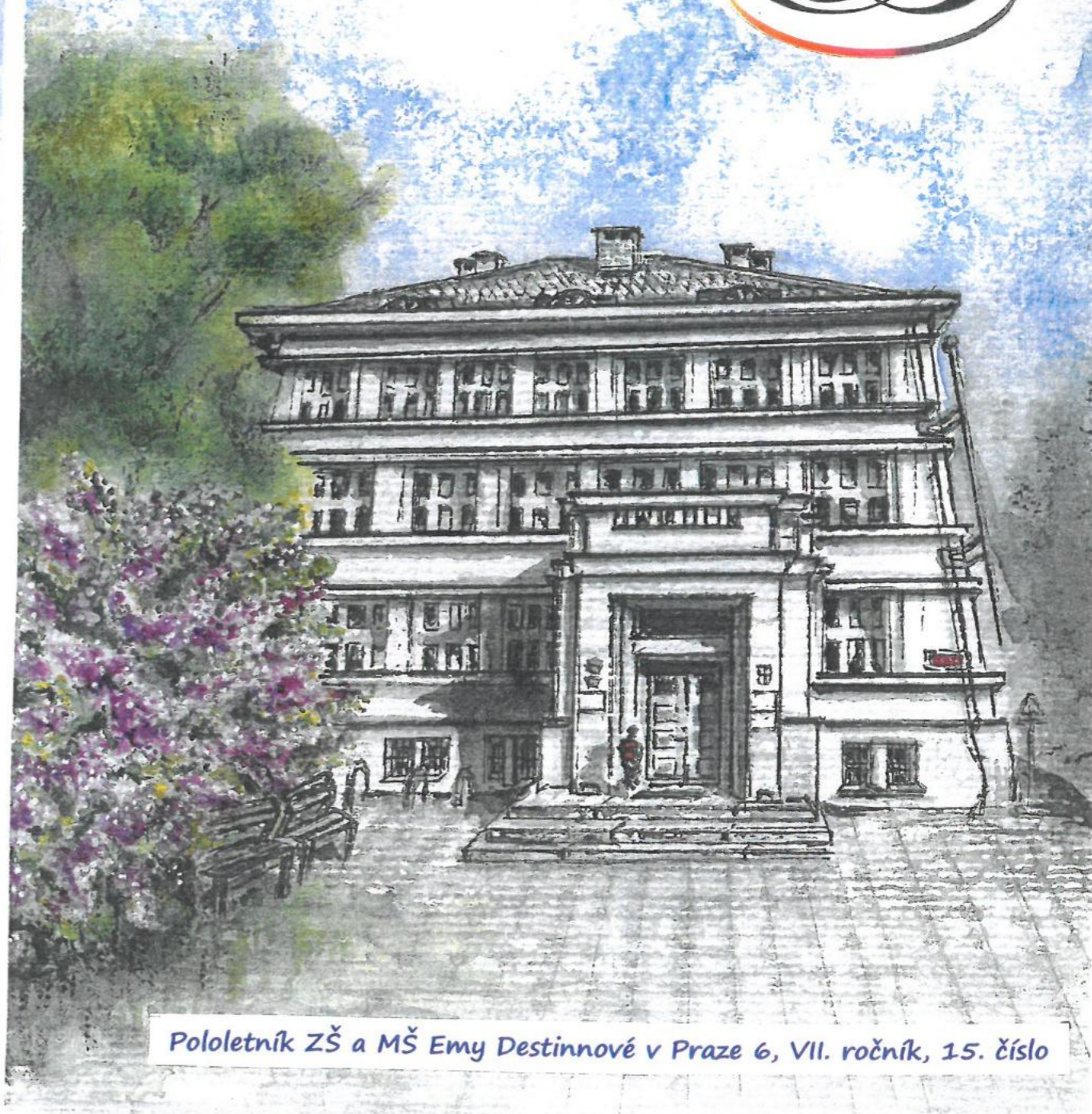
Vydala: ZŠ a MŠ Emy Destinové, nám. Svobody 3/930, Praha 6,
VII. ročník, 15. číslo, počet výtisků: cca 50

„Já, ty, my“, Sam Častváj, 7. B

E m i n g n o v i n g

15

Pololetník ZŠ a MŠ Emy Destinové v Praze 6, VII. ročník, 15. číslo

Víte, že

- naše škola je výjimečná, jedinečná!
- je největší v Praze 6
- má dvě budovy, a tudíž dva školníky
- dokonce má dvě loga, jedno oficiální, druhé neoficiální, ale roztomilé ptačí.
- Obě loga jsou oblíbená na mikinách, tričkách a jiných věcech.
- za 7 školních let vyšlo 20 školních časopisů
- 15 Eminých novin a 5 Destináčků

Za hranicemi školy

Za hranicemi naší školy je školní časopis od počátku jeho vydávání, a to prostřednictvím webových stránek naší školy, kde si ho veřejnost může přečíst či prohlédnout ve verzi ke čtení, nebo ho dokonce vytisknout z verze ke stažení.

V papírové podobě jsme časopis poprvé darovali v roce 2020 panu starostovi Prahy 6 Mgr. Ondřejovi Kolářovi, kdy mu členka našeho týmu Johanka Sonlajtnerová předala za naši školu 4. číslo školního časopisu s vlastnoručně upečeným cukrovím podle jejího receptu z časopisu. Tento dárek byl součástí poděkování panu starostovi za jeho práci a zároveň přáním k Vánocům i novému roku. Od té doby jsme oba časopisy Eminy noviny i Destináček (pro 1. a 2. ročníky) pravidelně distribuovali na radnici Prahy 6 do oboru školství.

Před třemi lety jsme se dozvěděli o soutěži „Školní časopis roku“ a začali jsme se jí zúčastňovat, takže náš časopis nyní čtou i hodnotí ve Vyšší odborné škole publicistiky v Praze 1 a na fakultě mediálních studií a žurnalistiky Masarykovy univerzity v Brně.

V pátek 24. dubna 2026 na Vyšší odborné škole publicistiky v Praze 1 získal náš časopis „Eminy noviny“ v krajském kole soutěže „Školní časopis roku 2026“ krásné 2. místo. Obdržel tím vstupenku do celorepublikového kola, které se uskuteční na podzim v Brně na Masarykově univerzitě, kam se letos vypravíme s Redakčním týmem EN již počtvrté.

Každý časopis bychom mohli přirovnat k velké barevné mozaice, v níž každé sklíčko, byť zdánlivě malé, má svůj jedinečný nezastupitelný význam.

Jsm rádi za autora každého „sklíčka“ a těšíme se na další nová originální čísla našeho školního časopisu Eminy noviny. RT EN

Zástupci redakčního týmu po převzetí ocenění. Zleva: Eva Heresová, Anna Koriahina, Jindřich Švehla, David Petřík, Emma Houdková, Viktorie Gumalová, Nina Kaczmarczyk, Michael Ferenc, Ilona Krejčí, Jakub Kašpárek

Před Vyšší odbornou školou publicistiky v Praze 1. Foto: Studenti a pedagogové z tamní školy

ZLATÁ EMA

12-13

Vážení a milí čtenáři,

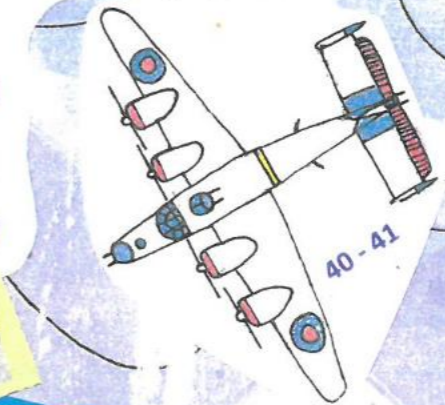
toto 15. číslo je svým způsobem jubilejní. Před sedmi lety si pan ředitel Mgr. Ota Bažant přál, aby na naší škole vycházel školní časopis. Jeho přání se mu splnilo.

V 1. čísle Eminých novin nám věnoval rozhovor, v 15. čísle mu věnujeme VEŘEJNOU POCTU. Dozvíte se, proč a odkdy radnice Prahy 6 každoročně odměňuje úspěšné žáky všech škol. Seznámíme vás se dvěma maminkami, které se sešly v jedné originální knize. Dokončíme literární a nádherně ilustrovaný příběh o Lily a Brynzovi. Zpovídáme nejmladšího učitele na škole, který vám zároveň představí tři nové kroužky. Z jazykové rozhledny se podíváme do země, v níž se mluví španělsky, a to i s ochutnávkou! A pokud upřednostňujete spíše zábavu, ani o tu není nouze; bludiště, spojovačky, křížovky, vtipy, osmisměrka, hádanka, poznávačka i soutěžník.

Tak HURÁÁÁ do toho!

Vydejte se spolu s námi na dlouhou a dobrodružnou cestu!

Redakční tým EN

španělsko

22-25

ŘEDITEL

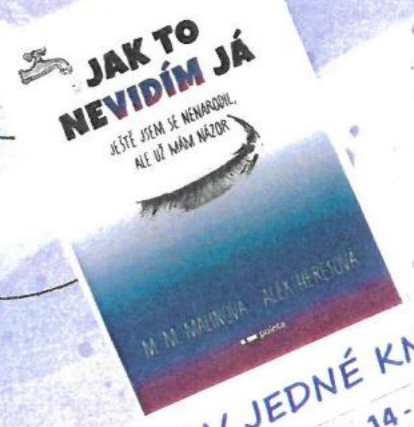
VEŘEJNÁ POCTA

6-9

ROZHOVOR

32-33

DVĚ MÁMY V JEDNÉ KNIZE

14-19

mazlíček

27-30

Ocenění úspěšný žák

Školy zřizované Prahou 6 mohou navrhnout až tři žáky na **ocenění Úspěšný žák** za reprezentaci školy, městské části a Prahy v různých soutěžích, olympiádách a projektech, ale i za pomoc spolužákům, přípravu školních akcí a aktivit školních parlamentů. Ocenění úspěšných žáků uděluje radnice již od roku 2009.

Při slavnostní akci v Písecké bráně „Úspěšní žáci“ přebírají ocenění z rukou představitelů radnice za účasti rodičů, pedagogů a dalších hostů. Každý z nich obdrží pamětní list, stříbrnou pamětní minci městské části Prahy 6 a drobné dárky, které jim mají připomenout, že **úsilí, píle i laskavost mají ve společnosti své nezastupitelné místo.**

Johanka Sonlajtnerová přebírá ocenění z rukou pana **ministra školství, mládeže a tělovýchovy, Mgr. Roberta Plagy** – za dlouhodobé dosahování **vynikajících studijních výsledků** a za výrazný podíl na vzniku a vydávání dvou nových školních časopisů **Eminých novin** a **Destináčku**.
24. 6. 2021, Červený vrch

Eva Heresová převzala ocenění za výrazný výtvarný přínos pro oba školní časopisy.

Zleva: **Ing. Mariana Čapková, MBA**, Eva Heresová a **Ing. Marie Kubiková**, 5. 6. 2023, Písecká brána

„Domnívám se, že je důležité pracovat nejen se studijním prospěchem a studijními výsledky, ale **vyzdvihovat komplexní rozvoj dítěte, včetně jeho mimoškolních aktivit**, protože práce s talenty není jen o známkách, ale i o tom, jaké to dítě je, jak se chová, jak aktivní je, co ho baví mimo školu, jak vlastně v dnešní složité době zvládá kombinovat například sport a vzdělání.“ **Ing. Marie Kubiková**

Zdroj: Televize Praha, 5. 6. 2023, Jaroslav Šetlík

„Nejde jen o jedničky na vysvědčení, ocenění nejlepšího žáka Prahy 6 se každoročně uděluje těm, kteří jsou pro své okolí inspirací. Ředitelé našich škol každoročně nominují za svoje školy ty nejzajímavější žáky. A to v tom ohledu jak studijním, to znamená, že reprezentují školu v různých olympiádách a soutěžích, ale jsou to i děti, které reprezentují tu školu jako zevnitř tím, jak se dobře chovají, jak dobře pečují o své spolužáky. Já si myslím, že je důležité děti chválit. A nejen děti, ale i dospělí je potřeba chválit, ale u těch dětí to jde snáz a myslím, že když to dítě slyší tu pochvalu za to, že dělá něco dobře a nad rámec, tak ho to bude o to víc motivovat, aby v tom pokračovalo.“

Ing. Mariana Čapková, MBA Zdroj: Televize Praha, 2. 6. 2025, Natálie Vašková

V minulém školním roce byly za naši školu oceněny tři žákyně: **Karolína Švestková z 6. A, Jana Fiedlerová z 8. D a Ida Milosavljevič z 9. D** za **vynikající úspěchy** v olympiádě ve španělském jazyce. O jejich úspěších jste se mohli dočíst ve 13. čísle **Eminých novin** na str. 4, kde máme také s Janou Fiedlerovou rozhovor.

Ocenění „Úspěšný žák“ za Janu a Idu výjimečně převzali **pan ředitel naší školy Mgr. Ota Bažant** a paní zástupkyně ředitele **Mgr. Magdalena Kafková**.

Pan ředitel **Mgr. Ota Bažant** (vpravo) převzal cenu

„Každý rok nás příběhy oceněných žáků dojmou a zároveň naplní nadějí. Ukazují nám, že **skutečný úspěch není jen o známkách, ale především o charakteru, empatii a odvaze**. Těší mě, že Praha 6 má tolik dětí, které jsou inspirací nejen svým vrstevníkům, ale i nám dospělým,“

uvedla místostarostka Prahy 6

Ing. Mariana Čapková, MBA

Zdroj: Zpravodajství Prahy 6

Foto: paní Renata Švestková

Zleva: **Ing. Mariana Čapková, MBA**, **Karolína Švestková** a **Ing. Marie Kubiková**

Veřejná pocta

Mgr. Ota Bažant, ředitel školy

* 9. prosinec 1956, † 13. březen 2026

Odešel člověk, kterého jsme si vážili nejen pro jeho profesionalitu a vydanost škole, ale především pro jeho lidskost, vlídnost a vstřícnost k nám všem. *Z webových stránek naší školy*

Po ukončení vysokoškolského studia učitelství pro 1. stupeň ZŠ a absolvování povinné roční vojenské základní služby nastoupil na základní školu jako učitel. Zanedlouho se stal zástupcem ředitele školy a v této pracovní pozici působil mnoho let. Posledních šestnáct let vykonával tu nejnáročnější a nezdědnější práci v pozici ředitele školy, a to velmi úspěšně.

Pod jeho vedením škola dlouhodobě patří k nejlepším v České republice ve studijních výsledcích stala se také fakultní školou Karlovy univerzity a každoročně obhájuje titul Excelentní jazyková škola. Budova prošla několika zdařilými rekonstrukcemi, vznikla půdní vestavba a škola se stala bezbariérovou. *Zdroje: Zpravodajství Prahy 6, Ilona Krejčí, vedoucí redakce EN*

Při slavnostním otevření
půdní vestavby 1. 9. 2022

VEŘEJNÁ POCTA panu řediteli Mgr. Otovi Bažantovi

Jsou lidé, na které se nezapomíná. Lidé, kteří svou prací, přístupem i lidskostí zanechají stopu, jež přetrvá mnohem déle než jejich každodenní přítomnost. Pan ředitel Mgr. Ota Bažant je jedním z nich.

Na naší škole působil dlouhá léta – desítky let věnoval tomu, co mělo smysl. Generace žáků s ním po boku prošly, stovky příběhů se s jeho jménem pojí. Pro mnohé byl nejen ředitelem, ale také oporou, inspirací a někým, kdo dokázal naslouchat i vést.

Jeho práce nebyla jen o řízení školy. Byla o hodnotách. O respektu, spravedlnosti, důslednosti, ale i o lidskosti a pochopení. Každý, kdo měl možnost ho poznat, ví, že za jeho funkcí stál především člověk s velkým srdcem a elegancí.

Možná si to ani neuvědomujeme, ale jeho odkaz žije dál v každodenním chodu školy. V tom, jak spolu mluvíme, jak přemýšlíme o vzdělávání, jak tvoříme prostředí pro další generace. Jeho myšlenky a přání se naplnila – vždyť právě on si přál, aby na škole vznikl školní časopis. Dnes je jeho součástí a dál nese příběhy této školy.

Tato veřejná pocta není jen připomínkou minulosti. Je poděkováním. Za roky práce, za energii, kterou škole věnoval, za stopy, které zanechal v lidech, a v neposlední řadě za osobní přátelství. Píšeme tato slova, jako by tu pan ředitel byl s námi. Protože svým způsobem stále je. Vzpomínkami, hodnotami i tím, co po sobě zanechal.

Děkujeme.

Ať tato VEŘEJNÁ POCTA zůstane navždy součástí příběhu naší školy.

Mariana Čapková, místostarostka

Bylo radostí ho potkat

Vždy bylo radostí pana ředitele potkat; pokaždé pozdravil, mnohdy jako první, usmál se a pokud měl čas, na něco se zeptal, nebo něčím člověka povzbudil. Nikdy se nemračil, nikdy se nad nikoho nepovyšoval, nikdy nikoho nepřehlížel, ke každému měl úctu a tu také projevoval; ať to byl učitel, kuchař, vrátný, uklízečka či dítě ... Byl všímavý ke každému, nedělal rozdíly. Za celých dvanáct let, co pracuji na této škole, jsem ho nikdy neviděla nazlobeného.

Když přišel do jídelny všechny pozdravil a popřál dobrou chuť. I k malým dětem byl laskavý a povídal si s nimi.

Před mnoha lety jsem obědvala v jídelně u jednoho stolu s druháky.

„Ilonko, my se tak těšíme, až budeme na hlavní budově!“ říkali s nadšením.

Já na to zvědavě: „A proč?“

„No, protože nás bude učit pan ředitel!“ zněla jejich nadšená odpověď.

Překvapilo mě to a samozřejmě potěšilo. S úsměvem jsem tedy odpověděla, že možná ano.

A skutečně! Přání se dětem splnilo a pan ředitel tuto třídu učil několik let matematiku.

„Dneska mám šťastný den, paní učitelko!“ volá na mě jeden páták, s nímž se míjím na schodišti.

A pak s úsměvem dodává: „Potkal jsem pana ředitele!“

Výjimečný člověk! **Výjimečný ve své lásce a úctě k lidem.**

Vždy laskavý, naslouchající, přející

ŽIJE DÁL tam někde v nás a je stále naší součástí!

S vděčností Bohu za jeho život a s velikou úctou i láskou

Ilona Krejčí, učitelka, redaktorka a vychovatelka

Osobní přístup

Nikdy nezapomenu na den, kdy ke mně pan ředitel přišel, podal mi ruku a popřál, že je hrdý na mou dceru. Bylo to při udílení cen "Úspěšný žák 2023" Prahy 6. Jeho osobní přístup, laskavost a zájem o studenty mi zůstanou navždy v paměti. **Alexandra Heresová, rodič**

Přístupoval k žákům jako k jednotlivcům

Vzpomínám si, že i přes velký počet žáků na naší škole si mě při každém setkání na chodbě pamatoval a oslovil jako členku redakčního týmu. To ukazuje, že pan ředitel byl vnímavý, laskavý a přístupoval k žákům i jako k jednotlivcům, na což budu vždy vzpomínat. **Eva Heresová, 8. A**

Usměvavý a pozitivní člověk

Chtěla bych vyjádřit poctu někomu, kdo už s námi bohužel nemůže být. Pamatuji si, jak mě učil matematiku, i když to nebyl můj oblíbený předmět, na hodiny s panem ředitelem jsem se vždy těšila. Byl také členem komise při prezentaci mé závěrečné práce a jeho slova mě tehdy opravdu zahřála u srdce. Vždy jsem ho vnímala jako usměvavého a pozitivně naladěného člověka, který dokázal předat nejen znalosti, ale i dobrou náladu.

Děkuji mu za vše, na co budu s úctou a vděčností vzpomínat. **Linda Krýzová, bývalá žákyně školy**

Vždy si dokázal najít čas, vyslechnout a nabídnout podporu

Pana ředitele jsem měla tu čest znát více než dvacet let.

Byl výjimečným člověkem – nejen svou profesionalitou, ale především lidskostí, klidem a porozuměním, které rozdával kolem sebe. Vždy si dokázal najít čas, vyslechnout druhé a nabídnout podporu tam, kde byla potřeba.

Vzpomínám na něj nejen jako na pana ředitele, ale především jako na dobrého člověka, na kterého budu myslet s vděčností a úctou.

Děkuji mu za všechny roky, za důvěru, za podporu i za to, jaký byl.

S tichou vzpomínkou **Hedvika Budilová, učitelka**

Byla s ním vždy legrace

S panem ředitelem byla vždy legrace a moc mě s ním hodiny bavily i o Covidu z ředitelny. **Maximilián Háša,** bývalý žák školy a člen Redakčního týmu EN

Uměl naslouchat, chápat a vést

Pan ředitel uměl naslouchat, chápat a vést s lidskostí a respektem ke každému z nás. Měl rád buchtičky se šodó.

Nikdy nezapomeneme. **Tým školní jídelny**

Takto před sedmi lety žáci 3. třídy ohodnotili pana ředitele, který je tehdy učil anglickou výtvarnou výchovu.

Je strašně hodný a vyučuje velmi dobře. **Vtipný, těším se na výtvarku.**

Je klidný. **Je v pohodě.** Milý, hodný a laskavý. **Spravedlivý a umí učit.** Milý 10/10

Je chytrý a dobrý. Mám ho moc rád, je hodný. **Je hodný a skvělý.** **Hodný 10/10**

Je HODNÝ a HODNÝ. **Je velmi hodný a sympatický.** **Je vtipný a talentovaný.** 10/10 bodů

Je to ideální učitel pro naši třídu. Zábavný. **Je SUPER a dobře učí.** Milý a hodný 10/10

NEJLEPŠÍ a NEHODNĚJŠÍ ředitel, jakého znám. **Veselý.** **Je hodný a všem pomáhá.**

Naše třída měla pana ředitele na tělocvik. Byl to moc hodný člověk, vždy nám vymýšlel zábavné a kreativní hry a aktivity. **Emilka**

Bylo to super mít s ním tělocvik. **Jirka**

Byl hodný, mohli jsme hrát hry. **Illia**

Pan ředitel byl moc hodný a vtipný pán. Měli jsme ho moc rádi a vzpomínáme na něj v dobrém. **Olík Z.**

Byl to ten nejlepší ředitel, kterého jsme měli. **Patrik**

Pan ředitel byl moc hodný a pomáhal mi řešit problémy se spolužáky ve třídě. Škoda, že už tady není. **Oliver**

Pan ředitel byl nejlepší na celém světě. **Tony**

Byl hodný a spravedlivý. **Tom**

Pan ředitel byl moc hodný, spravedlivý, inteligentní člověk a byl nejlepší tělocvikář. **Ališa**

Byl to moc hodný pan ředitel a byl moc vtipný. **Vali**

Pan ředitel byl moc hodný a byla s ním zábava. Myslím, že větší nebude. **Viki**

Pan ředitel byl moc hodný. I když jsme zlobili, tak nám nevynadal. **Eliáš**

Byl moc hodný. **Žofi**

Ředitel byl moc hodný pán. Měl jsem ho rád a bylo by škoda ho nepoznat.

Někdo ho poznal, někdo ne. Byl moc hodný. **Lukáš**

Pan ředitel byl hodný a milý člověk, který se staral hlavně o ostatní. **Kačka**

Pan ředitel byl za mě dobrý pán, učil nás tělocvik a bylo to super.

Snad je někde nahoře na nebičku a moc se mi po něm stýská. **Anna**

Nejlepší a nejmilejší ředitel světa to byl. Měl jsem ho rád.

Jonatan Žaluda, 5. A

Byl vždy dobré mysli a proto o něm myslí. Prožil tolik let s námi Ach, jen kdyby žil mezi námi aby tyhle slova slyšel a mezi nás by ještě přišel a naposled by řekl nashledanou ale nikdy už to nashledanou. **Emil Cwiklik, 5. A**

Mohl tady ještě být a všechno to vidět a číst. **Nebyla to Boží vůle, aby odešel, ale aby spolu s námi radostně a zdrav dál šel.**

Čas se nedá vrátit zpátky, ale kdyby šel, zůstal by tu spolu s námi ten, kdo předčasně odešel. Milovaný, vzácný, vážený náš pan ředitel.

Ilona Krejčí

Vítězství v konkurzu

Novým ředitelem Mgr. Marek Hlubuček

Dne 29. dubna 2026 proběhlo výběrové řízení na obsazení pozice ředitele Základní školy a Mateřské školy Emy Destinové. Do konkurzu se přihlásilo několik uchazečů, kteří představili své profesní zkušenosti i koncepce dalšího rozvoje školy. Jeden z uchazečů následně z konkurzního řízení odstoupil.

Členové komise, v čele s předsedkyní Marianou Čapkovou, se seznámili s osobními materiály uchazečů, jejich koncepcemi rozvoje školy a absolvovali s nimi řízené pohovory.

Na základě doporučení konkurzní komise **byl pro výkon funkce vybrán Mgr. Marek Hlubuček, který ve výběrovém řízení uspěl nejlépe.** Rada Městská část Praha 6 následně rozhodla o jeho jmenování do funkce ředitele školy s účinností od 1. června 2026.

Mgr. Marek Hlubuček přichází do čela školy s vizí navázat na dlouholetou tradici školy a dále rozvíjet kvalitní vzdělávání, moderní přístupy k výuce i otevřenou komunikaci mezi školou, rodiči a žáky. Ve své koncepci se zaměřuje také na podporu pedagogického sboru a vytváření podnětného a bezpečného školního prostředí.

Nově jmenovanému panu řediteli přejeme mnoho úspěchů, dobrých rozhodnutí a inspirativní spolupráci s pedagogy, žáky i rodiči při dalším rozvoji školy. **Ing. Mariana Čapková, MBA**

Marek Hlubuček na naší škole působí po celou svou profesní kariéru a posledních deset let zastával funkci zástupce ředitele. **Dlouhodobě se těší velké oblibě jak mezi kolegy v pedagogickém sboru, tak mezi žáky.** RT

Zdroj: webové stránky školy

Marek Hlubuček jako kormidelník raftu na loňském vodáckém kurzu

Marek Hlubuček s Marianou Čapkovou

NENÍ ŠKOLA JAKO ŠKOLA

Jistě jste se všimli, že v naší škole máme od začátku školního roku dva nové žáky, kamarády z Turecka; ano, je to Aybars ze 7. C a Mete z 8. B. Nemají to vůbec jednoduché, jak by si možná někteří mysleli, protože turečtina je zcela odlišný jazyk než čeština. A navíc „Není škola jako škola!“.

Zeptali jsme se kluků: V čem je turecká škola jiná než ta česká?

- ve třídách je 30 až 35 žáků
- vyučovací hodina trvá 40 minut a přestávka 15 minut
- vyučování trvá 8 až 9 hodin
- prázdniny jsou 3 měsíce
- nehodnotí se známkami, ale body od 100 do 0, super výkon je 100 bodů

Nejtěžší je pro oba kluky český jazyk a nejvíce je baví tělocvik.

Děkujeme jim za spolupráci na tomto příspěvku. **Redakční tým**

Škola

S novým učitelem nové

S novým panem učitelem se na naší škole objevily hned tři nové kroužky! Požádali jsme pana Tadeáše Vylitu, aby nám tyto kroužky představil.

Multimediální dílna pro žáky z 4. a 5. tříd

Multimediální dílna žáky pro žáky z 6. až 9. ročníku

Oba kroužky jsou dvouhodinové (trvají 2 vyučovací hodiny, tedy 1, 5 hod.) s kapacitou dvaceti dětí. Probíhají 1x týdně. Jaká je jejich náplň a jaké jsou cíle?

Jak dobře fotit, aby záběry nebyly rozmazané a všichni byli ve správném světle.
Jak fotky upravit – pomocí jednoduchých nástrojů, aby vypadaly jako od profíka.
Jak natáčet a stříhat videa; děti si vytvoří vlastní krátký film, vlog nebo reportáž, je to úplně na každém!

Základy grafiky v Canvě: naučí se tvořit plakáty, pozvánky, přání a další.

Jak vytvořit jednoduché webové stránky.

Jak být v bezpečí na internetu – co nesdílet, jak si chránit hesla,

co dělat, když někdo píše něco nevhodného.

Jak poznat falešné zprávy: kde a jak najít pravdivé a ověřené informace.

Programování

je dvouhodinový kroužek (trvá 2 vyučovací hodiny, tedy 1, 5 hod.).

Je určen pro 20 dětí ze 4. a 5. ročníků, probíhá 1x týdně.

Jaká je jeho náplň a jaké jsou cíle?

Základy blokově orientovaného programování (Scratch)

Experimentální objevování prostředí

Tvorba tematických projektů

Tvorba vlastních projektů

Základy animace a vyprávění příběhů

Herní design a pravidla

Rozvoj kompetencí (týmové spolupráce,

představení projektů,

vyhledávání informací...)

Zdraví u počítače

Rizika a nástrahy technologií

Celkově mám radost z velkého zájmu a odezvy rodičů. V prosinci se nám povedlo na Multimediálním kroužku s 1. stupněm uspořádat Eminu Prezentiádu - soutěž v prezentačních dovednostech, kdy si děti v týmech připravily prezentaci a pak jí před porotou a rodiči prezentovali. Byla to příjemná předvánoční akce, která propojila školu s rodiči a žáky. **Tadeáš Vylita**

KROUŽKY

V letošním školním roce se uskutečnil již 18. ročník celoškolské kreativní soutěže Zlatá Ema, která dává žákům prostor rozvíjet své schopnosti v jazykové i výtvarné oblasti. Také tentokrát se soutěž těšila velkému zájmu a potvrdila, že tvořivost má na naší škole své pevné místo. Slavnostní večer 16. 4. spojený s vyhlášením výsledků tradičně obohatil doprovodný program. Vedle vystoupení oceněných žáků zazněly písně a přednesy vítězů, letošní ročník však přinesl i několik novinek. Publikum mělo možnost zhlédnout prezentaci žakovského projektu v anglickém jazyce a slavnostní atmosféru umocnilo vystoupení pěveckého sboru, který předvedl německou píseň. Ocenění si převzala téměř stovka žáků. Zdroj: Z webových stránek naší školy

Anglický jazyk

1. místo
Mariana Kollerová, 3.D
Sofie C. Töröková, 4.C
Matěj Mráz, 5.B
Jennifer Malina, 6.B
Barbora Hahnová, 7.A
Tomáš Malina, 8.B
Jonáš Hošpes, 9.C
2. místo
Emilie Hasbach, 3.D
Daniela Heresová, 4.A
Martin Sonlajtner, 5.B
Daniel Dneboský, 6.A
Eduard Laifr, 7.B
Julie Mikulášová, 8.B
Jasmina Kermes, 9.A
3. místo
Zuzana A. Augustin, 3.C
Natálie Zuntová, 4.B
Teodor Hejný, 5.B
Alina Ivaniv, 6.D
Laura J. Kudláčková, 7.C
Barbora Rozehnalová, 7.C
Eva Iurkina, 8.C
Dominika Komárková, 9.B

Moderátorská dvojice; David Písař z 9. D a Barbora Kotyzová z 9. C

Španělský jazyk

1. místo
Alina Ivaniv, 6.D
2. místo
Jennifer Malina, 6.B
Anna Tůmová, 8.B
3. místo
Elizaveta Rusnak, 6.B
Sára Herodková, 9.A
Lea Brothánková, 9.A

Emilia Hasbach, 3. D a Daniela Heresová, 4. A

Německý jazyk

1. místo
Nina Nižnanská, 6.A
Antonín Havel, 7.B
Helena Bidenková, 8.D
Olivia Nemashkalo, 9.C
2. místo
Tran Duc Minh, 6.B
Jan Zajíček, 7.B
Filip Kapinus, 8.D
Dan Le Tran, 9.B
3. místo
Vilém Rudolf, 6.A
Matyáš Němec, 7.B
Nicole Rudolfová, 8.D
Kristýna Zíková, 9.D

Francouzský jazyk

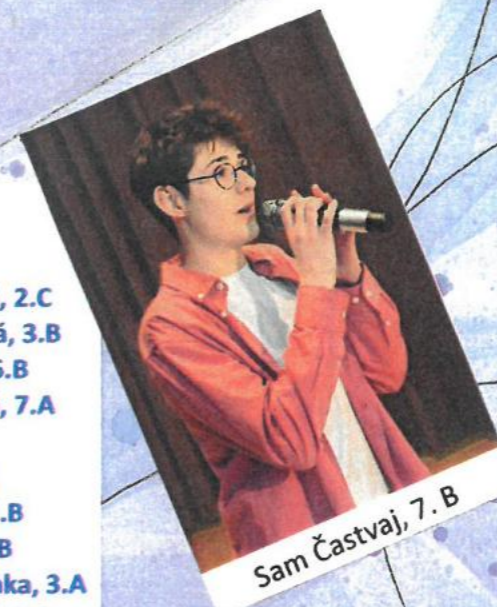
1. Kateřina Kutinová, 9.A
2. Barbora Sidó, 8.B
3. Phan Tuong Vy Vu, 6.D

Sophie Clarie Töröková, 4. C s vítěznou prací

Zpěv

1. místo
Adéla Vojtěchová, 2.C
Anna Bumbálková, 3.B
Jennifer Malina, 6.B
Natálie Štrancová, 7.A
2. místo
Kilián Tvrdík, 2.B,
Matyáš Bratský, 2.B
Natálie Jůzová, 3.B
Ludmila Gaydamaka, 3.A
Kateřina Bendová, 5.A
Sam Častvaj, 7.B
Beáta Mikušová
a Nela Vičková, 8.D
3. místo
Lily Ripa, 1.B
Mariana Kollerová, 3.D
Anežka Hlavičková, 4.C
Mikuláš Černý, 6.B
Vu Phan Tuong Vy, 6.D
Veronika Hykešová, 7.B
Veronika Havlíčková, 8.B

Sam Častvaj, 7. B

Tobiáš Heřt, 7. D

Adéla Vojtěchová, 2. C

Recitace

1. místo
Sebastian Klement, 2.C
Ema Baxa, 3.B
Teodor Hejný, 5.B
Tobiáš Heřt, 7.D
2. místo
Josefina Zenklová, 1.D
Matěj Češpivo, 2.C
Anna Bumbálková, 3.B
Maya Neji, 6.D
Stella Mayerová, 7.B
3. místo
Emma Macková, 1.D
Filoména Borošová, 4.B
Sophie Töröková, 4.C
Emilia Hasbach, 3.D
Nina Sluptyska, 6.C
Kristýna Nulíčková, 7.D

Mariana Kollerová, 3. D, Sofie Töröková, 4. C a další ocenění

Výtvarná výchova

1. místo
Jana Kollerová, 1.A
Charlotte Koritschan, 2.A
Ema Klofáčová, 3.C
Lota Koubová, 4.A
Dariia Babchynska, 5.C
Alina Ivaniv, 6.D
Sam Častvaj, 7.B
Aleksandra Sidomonidze, 8.A
Dan Le Tran, 9.B
2. místo
Kryštof Böck, 1.B
Anna Mrázová, 2.C
Vasilisa Geppa, 3.C
Štěpán Hazdra, 4.B
Long Duc Nguyen Doan, 5.A
Kira Ťuleněva, 6.B
Stella Mayerová, 7.B
Sofie Ditterová, 7.C
Sofia Pallay, 8.C
Inez Bobran-Kaczmarczyk, 9.A
3. místo
Isabelle Jirásková, 1.C
Anna Klofáčová, 2.A
Anna Kupská, 3.D
Daniel Bednařík, 4.D
Anna Vojtěchová, 5.D
Jennifer Malina, 6.B
Catherine D'Exelle, 7.A
Adam Jeřábek, 8.C
Darja Kopecká, 9.A

Dvě mámy v jedné knize

Dvě maminky se sešly v jedné knize. V jaké a jak? O čem, nebo spíše o kom, ta kniha vlastně je? Možná máte i další otázky. Začtete se tedy pozorně do následujících stránek, pečlivě si je i prohlédnete, a určitě v nich najdete odpovědi nejen na své otázky, ale mnohem více ... Tak hurááá do toho!

Nejdříve něco o knize.

Příběh vypráví náš třetí, v tu dobu ještě nenarozený, syn František. Zatímco se doslova utvářel a rostl, poznával naši rodinu: nejdřív skrz moje vnímání a později i svými vlastními, postupně se vyvíjejícíma očima a ušima. Prožíval všechno, co jsem prožívala já a na některé situace reagoval dost kriticky. Když se mu něco nelíbilo, uměl mi to dát najevo – „mluvil“ se mnou po svém. Na ničí souhlas se přitom moc neptal. Jakmile objevil, že umí okolí ovlivňovat, začal to s nadšením pilovat.

Kniha tedy není vymyšlená pohádka, ale zaznamenává skutečné příhody naší rodiny – legrační, záhadné a někdy i složité – bez klasického happyendu, spíš s otevřenými dveřmi tomu, co přijde dál. Realita je totiž často zajímavější než fikce: umí překvapit a málokdy ji dokážeme předvídat, natož řídit.

Můžeme o ní ale zpětně psát. :) M. M. Malinová

BESEDY S KNIHOU

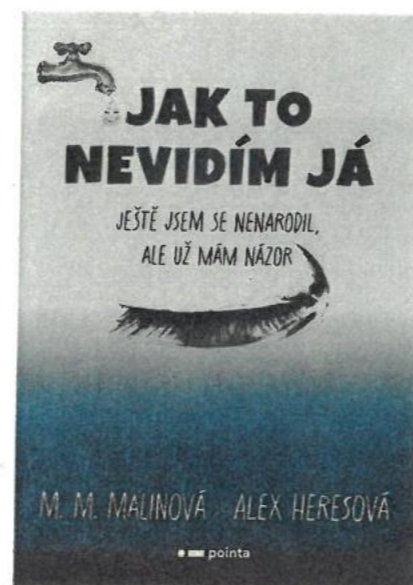
Během února probíhaly pro žáky různých tříd v knihovně naší školy interaktivní besedy s knihou. Autorka Markéta Mathauser Malinová a ilustrátorka Alex Heresová seznámily děti s tím, jak se rodí jednotlivé příběhy, ale i ilustrace. Nechyběl ani prostor pro otázky a sdělení svých vlastních názorů. Při poslechu autorského čtení si mohl každý vymalovat omalovánku Alex Heresové, nebo jen tak poslouchat. Samozřejmě děti zajímalo, kdy kniha vyjde a kde se bude dát koupit. Tak čtěte dál, třeba se to dozvíte.

Autorské čtení; M. M. M. a Alex Heresová

Ukázky ilustrací s vyprávěným příběhem

Prohlídka výstavy dalších výtvarných prací Alex Heresové

Povídání s dětmi

Každý si mohl vybrat omalovánku s kresbami Alex

A teď vám předatvíme ty dvě maminky, vlastně vám je představí jejich děti.

Naše máma spisovatelka

Už jsem součástí této knihy skoro pět let, postupně jsem si zvykl. Knihu jsem poprvé přečetl, když měla jen 74 stránek. Přestože máma nepíše každý den, jindy zase pracuje celé hodiny. Je pokaždé tak soustředěná, že ani nevnímá, na co se jí ptám. Naučil jsem se, že když píše, neměl bych jí vyrušovat, jinak je se mnou ámen. Poslední čtyři měsíce se u nás o knize mluví každý den - na mě už dost intenzivní, ale zas kdykoli o ní máma mluví, má dobrou náladu, a to znamená, že i my všichni taky. **Samuel Mathauser, 8. A**

Myslím, že knihu jsem si přečetl úplně celou jako první z naší rodiny. Byla to moje nejoblíbenější knížka hned po Poseroutkovi. Za celé ty čtyři roky, co jí máma psala, jsem si vždycky říkal, že mě knihy nebaví, takže mě nebude bavit ani tahle. Když jsem si jí konečně přečetl, fakt mě bavila. Celá. Šlo poznat, že je pro ni psaní důležité a že jí baví, protože kdykoli neměla jinou práci nebo se nestarala o Františka, pracovala vždy na knize. Postupně na ní pracovala víc a víc a já si tím víc uvědomoval, že to myslí vážně a fakt předpokládá, že vyjde a všichni jí budou kupovat. Protože mě kniha bavila, i když nejsem velký čtenář, tak jsem mámu podporoval s každým rozhodnutím nebo povinností, které se knihy týkaly. **Matouš Mathauser, 6. A**

Moje máma ilustrátorka

U nás doma je normální, že máma tvoří své obrázky. Když pracuje, je hodně soustředěná a dává si záležet na každém detailu. Někdy mi ukáže svoje obrázky a zeptá se, co si o nich myslím, a já jí řeknu svůj názor. Je to pro mě zajímavé vidět, jak její práce postupně vzniká. **Eva Heresová, 8. A**

Rozhovor

s Markétou Mathauser Malinovou

Co Vás inspirovalo k napsání a vydání této knihy?

Už od základní školy jsem psaní jako formu vyjadřování milovala a preferovala. Blížila se hodina slohu, ostatní se kroutili a já se těšila. Také jsem se psaním (článků) nějakou dobu po studiích živila. Možná proto mě, když jsme s manželem postupně vzdaly všechny pokusy přivést naše děti ke čtení, nějak přirozeně napadlo, že bych jim mohla knihu zkusit napsat sama. Druhý důvod souvisí s některými nevysvětlitelnými příhodami, které provázely má těhotenství. Chtěla jsem o nich promluvit, protože byly součástí mého života a jistě nejsem jediná. Stejně, jako mě pomohla příhody pochopit odborná literatura, doufám, že má kniha pomůže pochopit dalším maminkám a tatínkům podobné situace, které by je mohly překvapit, nebo dokonce až vystrašit.

Postupně se psaní knihy stalo mým hlavním koníčkem a její dokončení přirozeným cílem, jehož součástí se stalo vydání knihy. Děti mi někdy říkaly: Maminko, už je napsaná. Proč jí chceš vydat? Je přece pro nás. Správná otázka, řekla jsem jim tehdy. Nabízí se odpověď: Když je kniha hotová a dala mi tolik práce, proč ji nepředstavit širšímu publiku? Jistě, ale já si při hlubší úvaze uvědomila, že jde o něco víc. Že jde o můj vnitřní boj proti neomezeně rozpínajícím se technologiím, umělé inteligenci, že jde o zdůraznění světa a především dětem, že skutečný život je to důležité. Co opravdu prožijeme a dále sdílíme.

Knihy byla dopsána, rozhodnutí uděláno, okolí mi šlo naproti. Nastal čas neskutečně těžké práce – sen uskutečnit a knihu opravdu vydat. Začít sen, cíl chcete-li, žít.

M. M. Malinová s manželem
kresba Alex Heresové podle fotografie

Ilustrace Alex Heresové k příběhu

Kdy jste ji začala psát a jak dlouho kniha vznikala?

Odpověď se částečně pojí s odpovědí na předchozí otázku, proč. Začala jsem knihu psát až po Františkově narození, zhruba před čtyřmi a půl lety. Nejdříve ze všeho jsem si tehdy jen provizorně zapisovala různě po papírech z bloku úvodní část, kde František bydlí, co slyší, a že se dětem představuje. Už tehdy jsem chtěla, aby Františkova mluva působila autenticky, dětsky, lehce a vtipně, což se mi snad povedlo dodržet, i když jsem postupně do příběhu přidávala i události, které byly závažnějšího charakteru.

S tím souvisí odpověď, proč mi kniha trvala tak dlouho. Čtyři roky. Jistě by se dala napsat rychleji, když bych měla například možnost sobecky zmizet na pár měsíců do Karibiku, jako třeba Hemingway. Mám moc ráda jeho tvorbu, ale po napsání knihy si zdaleka více uvědomuji, jak náročné je knihy psát pro ženu, matku malých dětí.

Druhým důvodem delšího trvání napsání, jak jsem již naznačila bylo váhání, zda některé složitější příhody, jenž nám život nachystal do dětské knihy zakomponovat. S jednou z těch smutnější jsem váhala asi rok, zda ji přidat, či nikoliv. Nakonec jsem se rozhodla, že ano, protože jsem chtěla dětem i rodičům předat příběh skutečný, a život přináší i složité a těžké chvíle.

Rodiče se možná obávají, že je ještě „brzy“. Dle mé zkušenosti z mnohých přednášek, literatury a v neposlední řadě z výchovy svých tří dětí a také z besed, které pro děti s knihou pořádáme, si dětský mozek sám „vybere“, které z informací využije, tedy je na ně zralý, a které si jen vyslechne a pouští.

Ilustrace z knihy

Psala jste ji sama, nebo spolupracovali i Vaši blízcí?

Knihu jsem psala sama.

Jaká byla Vaše spolupráce s výtvarnicí paní Alex Heresovou?

Alex byla dříve mou kamarádkou, než spolupracovnicí, takže jsme nezačínaly od nuly. Nepamatuji si úplně přesně, jestli jsem jí já řekla dříve o knize nebo ona mě o tom, že maluje a kreslí, ale bylo to v úplných počátcích mého psaní. Já jsem tehdy ještě netušila, že knihu skutečně vydám a že do ní budu potřebovat kresby. Neměla jsem tedy o formě a stylu kreseb žádnou představu. Alex mi mi některé její kresby ukázala. Zaujalo mě, že jsou spíše „nedětské“, realistické. Možná osud už tehdy sprádal své plány, protože, jak jsem si uvědomila já sama až mnohem později, právě takové kresby jsou pro můj text vhodné – jsou přesné. Tak je nazval i náš prostřední syn Matouš – lepší popis bych nevymyslela.

Kdy byla kniha vydána?

Knihy vydána teprve bude – nejpozději do září 2026. Vyjde u nakladatelství Albatros Média, pod něž Pointa spadá. K dostání by měla být ve všech kamenných knihkupectvích a samozřejmě také na internetu.

Už máte ohlasy prvních čtenářů?

Ano. Povinnou součástí přípravy knihy pro kampaň je účast betačtenářů – tedy osob, které knihu přečtou celou ještě před vydáním a jejich recenze budou zveřejněny společně s ukázkou s knihy. Potom ale máme již také ohlasy nepovinné, spontánní – přímo od dětí, které se účastnily besed. Slovní, fyzické (radostná oběť), ale i písemné. Napsaly nám mnoho dopisů plné povzbudivých slov, moudrých hodnocení a také krásných ilustrací.

Jedna z mnoha dětských recenzí na besedu s knihou:

Milá paní spisovatelko, chtěla bych vám napsat, že se mě kniha moc moc líbila. Moc se mi líbly i ilustrace. Bavilo mě vás poslouchat, jak čtete. Žádnou takovou knihu jsme ještě nikdy neviděla. Určitě si ji chci koupit. **Lota Koubová, 4. A**

Kolik je Františkovi let? Na přelomu roku mu bylo 5 let. **Přečetla jste mu celou knihu?** Ano, už ji čtete podruhé. **Jak se mu líbila?** Líbila se mu celá, ale má své oblíbené kapitoly. Dost ho baví například, když mi zakázal pít víno nebo když mi zrušil letenku :-).

Na co se těšíte?

Až knihu budu držet v ruce. Ohmatám si ji, přivoním si k ní. Jsem zvědavá, jak vyjdou barevně obrázky. Těším se na křest knihy, na autogramiádu, která už měla na jedné z besed malou premiéru. Ale hlavně na další a další rozzářené dětské oči, jež kniha, doufám zaujme. Buď na jedné z besed – ve kterých jsem se rozhodla neomezeně pokračovat, dokud budu moci, nebo mi o společném zážitku ze čtení poví jejich rodiče, a nebo ke mně osobní zážitek dítěte doputuje v dopise. Nadšení dětí pro příběh, jejich zaujetí nad faktem, že jde o skutečné žijící hrdiny, ale především samotný rozvoj či návrat ke čtení – to bylo mým primárním cílem a je tedy i tou největší odměnou.

Plánujete pokračovat v literární tvorbě?

Určitě. Už přes rok si zapisuji úseky a témata ke druhému dílu. To asi rády uslyší děti, které si o druhý díl už teď psaly. Takže vzkaz pro ně – ano!

Prozradíte nám něco víc?

Od dětí jsem také slyšela, jak pěkně se jim čtení poslouchalo a že by chtěly audioknihu. A hádejte, co? Zase – ano!

Velice ráda bych, aby byla kniha přeložena do cizích jazyků. Naše země je důležitá, ale oproti světu maličká. Bylo by skvělé, když by si ji mohly přečíst i děti a rodiče v dalších zemích.

Budete spolupracovat i nadále s výtvarnicí Alex Heresovou?

Zatím si to nepředstavuji jinak:-). Ale záleží samozřejmě na Alex. **Děkujeme za rozhovor. RT EN**

ilustrace v knize

Ilustrace bílé holubice podle skutečné holubice na fotce, která sedávala 3 roky před oknem.

Nejen ilustrátorka

Rozhovor

s Alex Heresovou

Vystudovala jste nějakou výtvarnou školu?

Nevystudovala, protože jsem tehdy hledala obor s širším uplatněním.

Je to Vaše profese nebo jen záliba?

Spíše záliba. I když mám konkrétní nabídky, takže by se to mohlo stát i mou profesí.

Vystavovala jste někde?

Zkušenosti s prezentací své tvorby mám především z dětství. Reprezentovala jsem školu ve výtvarné soutěži a jako absolventka ZUŠ jsem se zúčastnila výstavy, kde byly mé práce prezentovány veřejnosti.

Co je nejčastějším námětem Vašich obrázků a jakými výtvarnými technikami pracujete?

Kreslím různé náměty, ale pro mě je nejdůležitější, aby byl v každém obrázku viditelný můj osobitý styl, inspirovaný urban sketchingem. Převážně pracuji s akvarelem a fixem.

Máte svůj oblíbený obrázek, který se Vám obzvláště povedl, nebo k němuž se váže nějaký zajímavý příběh?

Je těžké si vybrat jen jeden oblíbený a také si nedokážu představit malbu, která by se nepojila s nějakým příběhem.

Kreslila jsem například jeřabinu, připomínající rodinné vzpomínky nebo portrét malé muzikálové herečky, která dostala svou první větší roli, a také obrazy, které mají vyšší poslání. Obzvláště povedený obraz z mého archivu je ten, který nebyl nijak technicky náročný, ale pro majitele působí jako lék na mysl.

Jaká byla spolupráce s Markétou M. Malinovou?

Byla nevšední a inspirativní. Od prvního setkání a návrhu až po besedy na školách a školkách, kde jsme mohly sdílet naši tvorbu a zkušenosti s dětmi i pedagogy.

Byla jste poprvé ilustrátorkou? Ano, byla to moje první zkušenost.

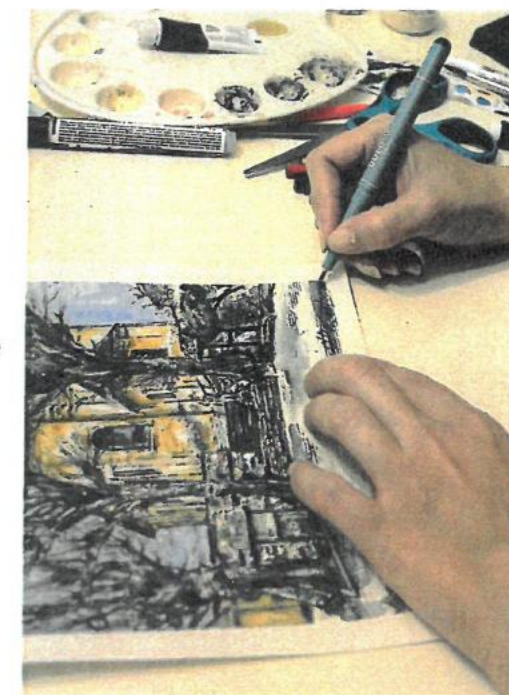
Chtěla byste v tom pokračovat? Záleží na smysluplnosti projektu.

Jaké jsou Vaše výtvarné plány? Dokončit rozpracované projekty.

A Vaše přání do budoucna?

Budu se držet tématu tohoto rozhovoru. Přeji si, aby výtvarná výchova byla ve školách brána s respektem jako ostatní předměty a aby si děti zejména druhého stupně uvědomily, že si při ní rozvíjejí kreativitu a jiné dovednosti. Stačí se podívat na oblečení, které právě nosíme, nebo na aplikace, jejichž tvůrci jistě mají kreativní mysl a uvědomit si, že všechno to začalo ve „výtvarce“ Je všude kolem nás a jednou může být i součástí vašeho živobytí. Pevně věřím, že máme uvědomělé a pracovitě mladé lidi, kteří nevymění lidskou tvořivost a emoce za práci umělé inteligence.

Děkujeme za rozhovor. Redakční tým

Kostel, akvarel

Jeřabina

ZŠ a MŠ Svobody a ZŠ a MŠ Emy Destinové v Praze 6, dříve základní škola „A“ a „B“, předtím Smíšená škola měšťanská chlapecká a dívčí. Obě budovy jsou propojeny a postaveny stejně „zrcadlově“. V 5. čísle Eminých novin na str. 5 až 7 se můžete dočíst něco o historii naší školy. Pátrali jsme totiž v kronikách.

Základní školy v perspektivě 0,5x. Jedná se o kresby v širokouhlé perspektivě jako u fotoaparátu, typickým znakem je zakřivení okrajů (rybí oko). Byl to můj záměr, ne malířská chyba. ;-)

Urban sketching je umělecká technika kreslení přímo v terénu, která zachycuje reálné scény z městského života – architekturu, ulice či kavárny. Jde o vizuální reportáž a zachycení atmosféry okamžiku, nikoliv jen o přesnou kresbu. Oblíbené je skicování fixy, tužkami a akvarely. RT

Hlavní rysy urban sketchingu:

Kreslení na místě: Skicování venku podle skutečnosti, nikoliv podle fotek.

Rychlost a spontánnost: Zaznamenávání okamžiku, atmosféry a lidí, často s přidanými poznámkami. **Jednoduché potřeby:** Stačí skicák, tužka, pero či akvarelové barvy.

Příběh a vyprávění: Skica dokumentuje, co umělec vidí a cítí. objevovna.cz +3

Jak začít:

Vyrazte ven: Vyberte si místo ve městě, kavárnu nebo park.

Pozorujte: Zaznamenejte momentální atmosféru, ruch, lidi.

Vybavení: Pro začátek postačí obyčejná tužka, tenký fix (ideálně voděodolný) a skicák.

objevovna.cz +2 Alex Heresová

kostel

vyžle, kresba tužkou

Dívka z Bídniců s Alex Heresovou

Portrét holčičky v roli Cosette z muzikálu Bídniců. Požadavek na kresbu, která se neodmítá.

Bídnicí; autor: Victor Hugo (1802–1885)

Bídnicí (Les Misérables): Epický příběh trestance Jeana Valjeana /žána valžána/, který hledá vykoupení na pozadí francouzské revoluce a sociální nespravedlnosti. **Jeden z nejúspěšnějších a nejhranějších světových megamuzikálů všech dob.** Mezi nejznámější patří adaptace z roku **Bídnicí (1998) (s Liamem Neesonem), natáčená v ČR.** Zdroj: Wikipedie

Dívka z Bídniců – Andrejka Kohoutová, 13 let

V Bídnicích už nezpívá, ale moc ráda na ně vzpomíná. S herci se jí dobře spolupracovalo, byli na ni vždy milí. Dokonce s jedním mladým zpěvákem nazpívala cover verzi písničky Zvonky štěstí, kterou v minulosti nazpívali Karel Gott a Darinka Rolincová. Momentálně jí můžete vidět v divadle Broadway v muzikálech Robinson a Lotrando a Zubejda. Od června bude hrát v muzikálu Dorotka a klokan JR. **Alex Heresová**

Portrét tužkou podle fotografie

Portrét, realistická kresba; akvarel

španělsko

Výměnný pobyt Madrid – Praha

Žáci 7. a 8. tříd naší školy mají každý rok možnost zúčastnit se týdenního výměnného pobytu do Španělska. Se spřátelenou školou v Madridu organizujeme tyto výměnné pobyty už dlouhou řadu let.

Hlavní myšlenkou výměny je, aby si děti procvičily své jazykové dovednosti a aby se také dostaly do jiného kulturního prostředí.

Děti bydlí v rodinách a během dne navštěvují kromě školy také historické a kulturní památky tohoto krásného města. Mají možnost si prohlédnout Národní muzeum Prado, které vlastní jednu z nejlepších sbírek evropského umění. Jezdí na výlety do okolních měst - na minulém pobytu to byla starobylá Segovia, známá především svým římským akvaduktem nebo hradem Alcázar, kterým se inspiroval Walt Disney při natáčení animované pohádky o Sněhurce.

Kromě návštěv historických památek mají děti společně se svými španělskými kamarády příležitost naučit se základní kroky tradičního tance flamenka a v jedné z neznámějších kaváren v Madridu ochutnat místní sladkou pochoutku churros.

Španělštinu děti slyší v rodinách, ve škole i na ulici, samy zkoušejí jazyk používat v praxi a to je pro ně velkou motivací do dalšího učení tohoto krásného jazyka.

Španělské děti pak stejným způsobem pobývají v Praze a poznávají naše památky, život a kulturu, podívají se do naší školy a jezdí na výlety po okolí. **Mgr. Miriam Milosavljevič**

Akvadukt Segovia

Škola v Madridu

Ochutnávka churros

Jak na pobyt ve Španělsku vzpomínají žáci?

Byla to super zkušenost. Moje rodina se o mě hezky starala.
Dominika

Hezká kultura, výměnný pobyt byl dobrý. Určitě to stojí za to. Velmi mě zaujala škola v Madridu a počet sportovišť, které má.
Matěj

Překvapilo mě, že ta rodina byla velmi milá a dovolovala mi hodně věcí. Taky jsem s nimi chodil hodně ven a na kratší procházky ve městě.
Tadeáš

Myslím si, že je to super zkušenost do života. Líbilo se mi, že jsem mohla letět letadlem s kamarádkami. Celé se mi to moc líbilo a moc jsem si to užila. Jen na konci jsem bohužel onemocněla, a tak jsem pak v letadle furt kašlala a bylo mi špatně.
Lea

Hned od přistání byli všichni kamarádští, rodina byla moc milá, brali mě s sebou nakupovat a chodili jsme spolu ven. Překvapilo mě, jak jsem se i více skamarádila se spolužáky z jiných tříd.
Darja

Nejlepší zážitek bylo ochutnávání churros, navštěvování památek a prohlídka měst. Dále jsem si užila volný čas se španělskou rodinou.
Anežka

Na výměnném pobytu ve Španělsku, konkrétně Madridu, se mi líbily všechny výlety po městě i mimo něj. Ve Španělsku jsou strašně milí lidé (což mě překvapilo). Dodnes vzpomínám na moji rodinu, u které jsem bydlela. Tato rodina mě vzala dokonce i na koncert Taylor Swift a brala mě jako vlastní dítě.
Eliška

Po příjezdu jsem byla nadšená ze své rodiny. I pobyt v rodině a výlety jsem si velmi užila a nejvíce se mi líbil výlet do té zahrady - byly tam fakt krásné kytky. A Španělé byli fakt přívětiví a přátelští.
Amanda

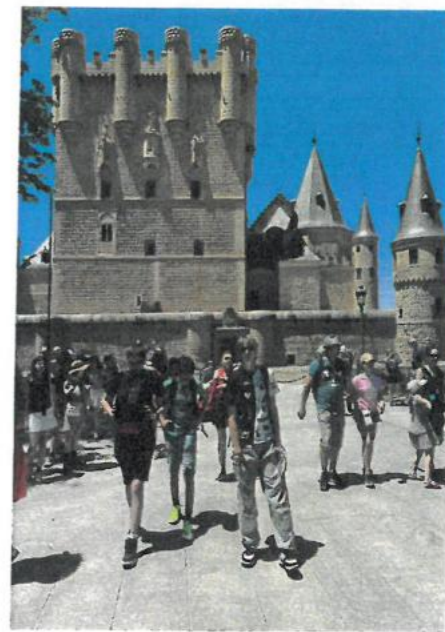
Přišla mi zajímavá ta škola, jak měla hodně středomořskou architekturu a červené tašky na střeše. Byla taky hodně velká a bylo mi tam vedlo. Nemám vedro moc ráda, ale ve Španělsku se mi líbilo. Mají tam pěknou architekturu a dobré jídlo.
Jana

Žáci 8. tříd

Anketa

Celá výprava v Segovii

Segovia

Ochutnávka churros

Jazykovým okýnkem jsme se v minulém čísle podívali do zemí, v nichž je úředním jazykem němčina. Nyní jsme museli vystoupit na jazykovou ROZHLEDNU, abychom zjistili, v jakých zemích se domluvíte španělsky. Je jich podstatně více! Posuďte sami.

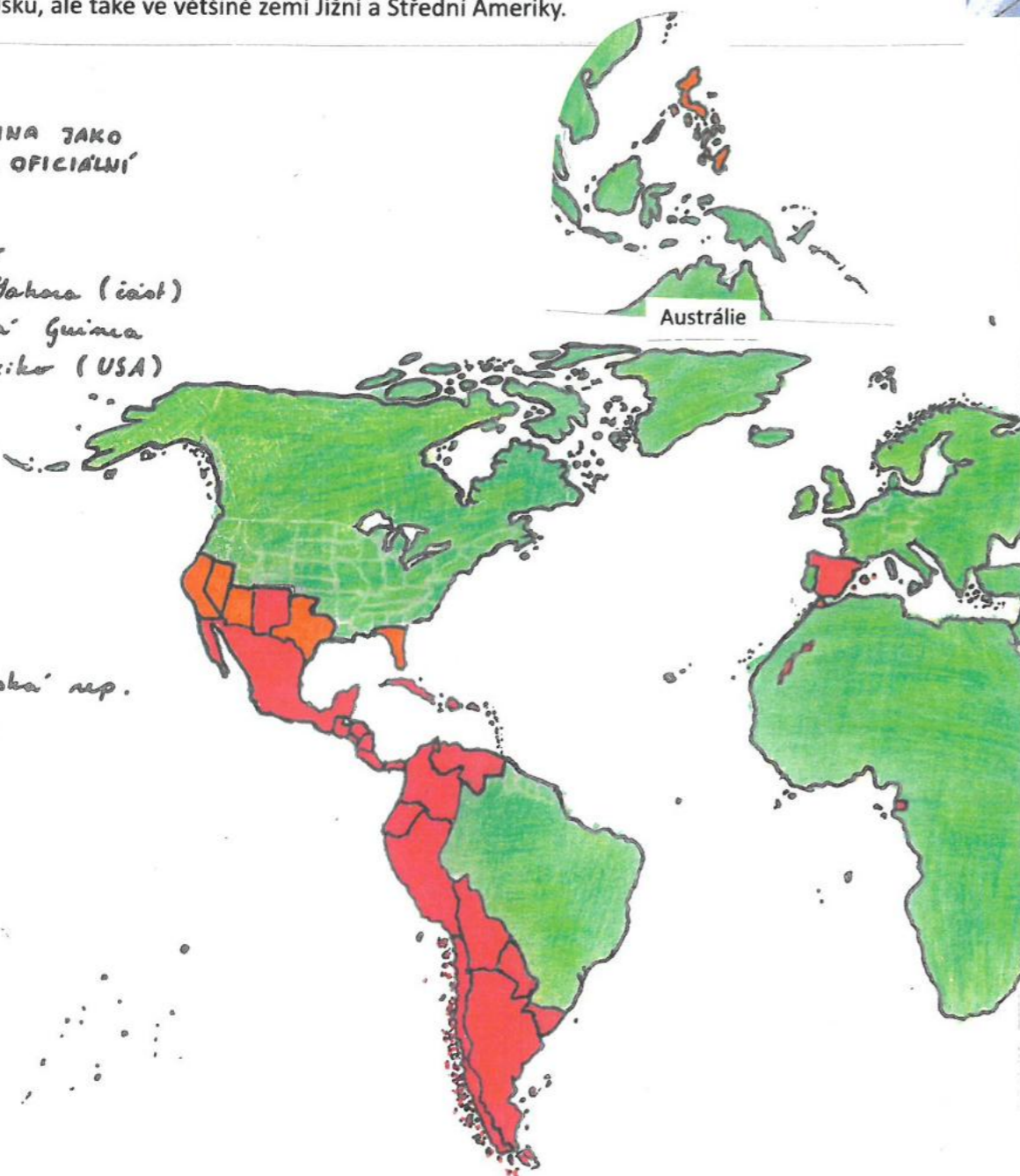
Španělština je dalším jazykem, který se vyučuje na naší škole. Je to románský jazyk, příbuzný s francouzštinou, italštinou, portugalsštinou nebo i s rumunštinou, kterým se nemluví jen ve Španělsku, ale také ve většině zemí Jižní a Střední Ameriky.

● ŠPANĚLŠTINA JAKO 1. NEBO 2. OFICIÁLNÍ JAZYK

- Španělsko
- Západní Sahara (část)
- Rovinná Guinea
- Nové Mexiko (USA)
- Mexiko
- Guatemala
- Honduras
- Salvador
- Kostarika
- Panama
- Kubá
- Dominikánská rep.
- Venezuela
- Kolumbie
- Ekvádor
- Peru
- Chile
- Argentina
- Uruguay
- Paraguay
- Bolívie

● ŠPANĚLŠTINA JAKO JAZYK VÝZNAMNĚ MENŠINY

- Kalifornie (USA)
- Nevada (USA)
- Arizona (USA)
- Texas (USA)
- Florida (USA)
- Gibraltar
- Filipíny

Austrálie

Autor mapy: Matyáš Skalský, 8.C

mĀM

Buen provecho

Španělská kuchyně

Ve Španělsku je 16 regionů a každý má své typické jídlo, v regionech u moře se nejčastěji jí mořské plody a ryby.

Španělská kuchyně je známá jednoduchými, ale výraznými chutěmi - typická jsou jídla jako tortilla, paella, tapas nebo studená polévka gazpacho.

Španělé mají v oblibě rajčata, olivy, olivový olej, k ochucování pokrmů používají často šafrán nebo římský kmín. I u nás známe delikatesy jako jamón (šunka) nebo chorizo (výrazný paprikový salám).

Bramborová tortilla je tradiční pokrm, který se připravuje v celém Španělsku. Připravili jsme pro vás jednoduchý recept, který si můžete doma vyzkoušet.

Tortilla de patatas

Ingredientes:

- patatas
- cebolla
- huevos
- aceite de oliva
- sal

En primer lugar, pela las patatas y la cebolla. Después córtalas en pedazos pequeños. Pon el aceite en la sartén y añade las patatas con la cebolla. Después saca todo de la sartén. Bate los huevos y mézclalo todo. Echa la mezcla en la sartén y déjala a fuego lento durante 10 minutos. Finalmente da la vuelta a la tortilla y déjala en momento en la sartén!

Buen provecho!

Bramborová tortilla

Ingredience:

- brambory
- cibule
- vajíčka
- olivový olej
- sůl

Oloupejte brambory a cibuli a nakrájejte je - brambory na pláty a cibuli na malé kousky. Rozehřejte na pánvi olej a přidejte do něj brambory s cibulí. Pomalu smažte. Pak vyndejte z pánve. Rozšlehejte vajíčka a vše smíchejte. Vraťte směs na pánev a nechejte na mírném oleji 10 minut. Nakonec tortillu na pánvi otočte a nechejte ji chvilku odpočinout

Dobrou chuť!

Žáci 8. tříd ve spolupráci s Mgr. Miriam Milosavljevič

Vítejte v Písecké bráně

Pokud jste pozorně četli článek Úspěšný žák na stranách 4 a 5, pak víte, že toto ocenění se slavnostně předává právě v Písecké bráně. Zjistili jsme pár zajímavostí o její historii.

Písecká brána (též **Bruská brána** podle potoka Brusky) je bývalá součást barokního systému Prahy známého jako Mariánské hradby. Stojí v ulici K Brusce jako průchod z parku Charlotty G. Masarykové do ulice U Písecké brány v oblasti mezi stanicí metra Hradčanská a letohrádkem královny Anny.

Byla postavena roku 1721 stavitelem Kryštofem Dientzenhoferem podle návrhu Giovanniho Battista Alliprandiho.

Název brány vznikl přenesením jména ze starší zbořené brány středověkého opevnění **Malé Strany**, která stávala poblíž příltavské vsi Písek. Dnes je Písecká brána jednou ze čtyř dochovaných pražských bran novověkého opevnění města. Zbývající tři brány – Táborská, Leopoldova a Chotkova (Cihelná) – se nacházejí v areálu Vyšehradu.

V bráně funguje galerie a kavárna; konají se zde také svatební a jiné významné obřady.

Písecká brána z vnitřní strany. Tvářnost fasády obrácené do města je výrazně přívětivější.

Písecká brána z vnější strany. Reliéfní výzdoba se snaží ukázat vojenskou zdatnost habsburské monarchie.

Zdroj: Wikipedia

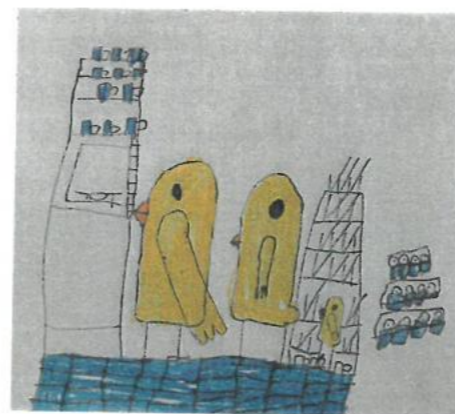
U Písecké brány je od roku 2019 umístěna plastika Vějíř Žofie Chotkové od sochařky Martiny Hozové.

NAŠI MAZLIČCI III. DÍL

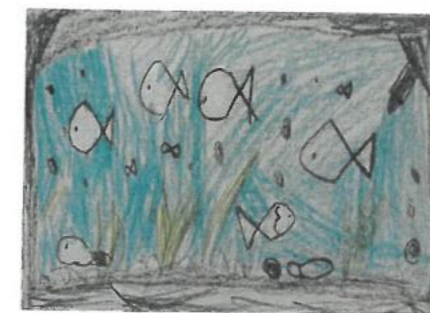
Můj Bublík Moje nejoblíbenější zvíře je králik.

Mám štěstí, protože králíci se můžou chovat doma. A já jednoho mám. Jmenuje se Bublík. Králíci jsou savci a býložravci. Králik může jíst mrkev, petrželovou nať, fenykl, pampeliškové listy, sedmikráska a seno. Hlavně seno, to je prý pro králíky nejlepší. Prý by králik mohl jíst jenom seno. Ale my jsme mu dříve asi 2 měsíce dávali hlavně seno a ne nic moc jiného, a tak jsme ho přiotrávili a byl jenom kostička. Ale teď jsme si ho trochu vykrmili a je šťastný a rád se mazlí a skáče na gauč.

Emilie Judová, 5.A

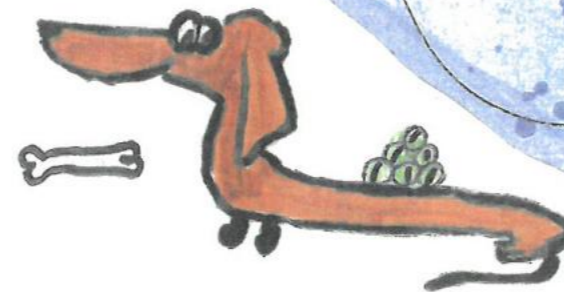
U dědy máme kuřátka. Jonáš Guth, 1. D

Rybičky. Linda Mašková, 1. D

Můj pes Hopík Moje nejoblíbenější zvíře je pes,

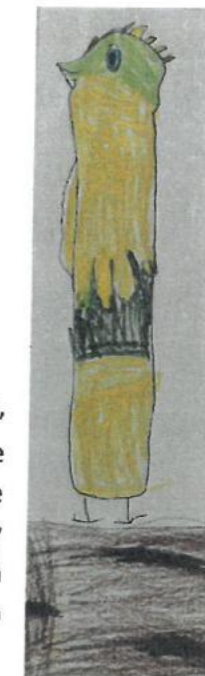
protože je roztomilý, hravý a je s ním zábava. Sami ho máme doma, jmenuje se Hop. Vždycky mu házím míček na zahradě a když je sníh, tak se ochlazuje ve sněhu. Ale mám rád všechny rasy psů a nejradši bych chtěl mít všechny rasy psů doma. I moje celá rodina má ráda psy. Až budu velký, chci mít doma aspoň dva psy. Mám je prostě rád. Jsou hrozně roztomilí. A moje nejoblíbenější rasa psa je jezevčík. Jiří Macháček, 5.A

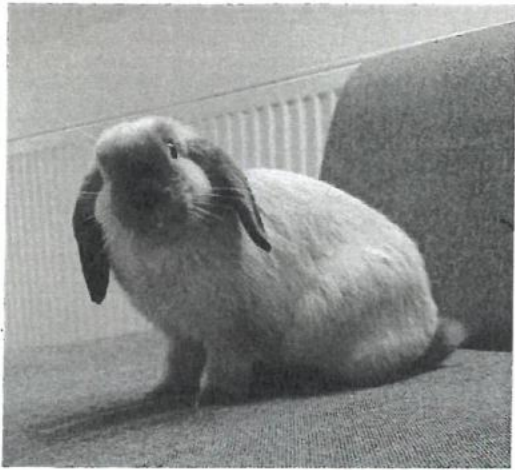

Možná si říkáš, že tato slunečnice **Emmy Klofáčové** ze 3. C sem nepatří, a máš pravdu. Není tu však omylem. V zábavné části časopisu najdeš odpověď.

Andulka Tetylka žila u babičky. Matěj Moravec, 1. D

králík Džudy

Džudy je moc milý králíček. Vypadá jako zakrslý beránek. Zrovna jsou mu dva roky. Moc ráda si hraje s Maxem, věčně se prohání. V létě celý den stráví venku.

jezevčík Max

Maxovi bude 8 měsíců, je moc hodný a se mnou neštěká. Džudy leze na gauči před Maxem a oba se pak prohání. V zimě se koulel ve sněhu a bylo to super.

Klára Walterová, 4. B

Ahoj!
Jsem Kájík.
Dlouhosrstý jezevčík.
Mám rád děti a rád se mazlím. ♡ ♡ 🍗

SUPER DVOJKA

1)

Ahoj já jsem
Luisa a jsem
super hrdinka

2)

Nejsiit!

3)

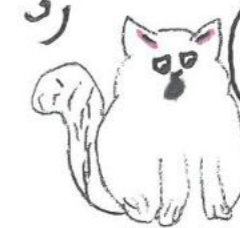

Já jsem
super hrdinka!!!

4)

Nejssiiiii

5)

JSEM!

7)

Jsem!
chceš vědět
Próccc!?

6)

A nejsi!

8)

To by
mě teda
Zajímalo!

9)

Tak já ti
to teda povím!

10)

No tak
první zázrak
je že si mě
vůbec někdo
vzal z útulku!

11)

To teda neé, vzali si te
jenom protože
tě neznaly

Hračky našich učitelů

Emma Böcková. 4.C

Mojí nejoblíbenější hračkou, na kterou si vzpomínám, jakoby bych ji dostala včera, byla plyšová opice. Dostala jsem ji k Vánocům, když mi bylo asi 10 let. Už nevím, jestli jsem si ji přála nebo to byl nápad Ježíška. Hlava a tělo měly tvar připomínající trojúhelník a ruce s nohama byly zvláště placaté, ale skvěle dlouhé a dost chlupaté. Vypadala vlastně celkem zvláště, ale byla úplně úžasná. Pojmenovala jsem ji Džudina, mám dojem, že po opici z nějakého filmu nebo seriálu, který tehdy běžel v televizi. Její fotku bohužel nemám. Na obrázku je tak alespoň medvěd, kterého jsem dostala k úplně prvním Vánocům. (Fotka je ale až z následujících Vánoc).

Panenko Nánynka

Tato panenka ležela v bílé zavinovačce v krásné růžové plastové rozkládací kolébce pod vánočním stromčkem. Měla v ústech světle modrý dudlík a na hlavičce nádhernou světle růžovou čepičku s bílými kaskádovitými krajkami. Vedle kolébky byla ještě velká bílá papírová krabice plná soupraviček a dupaček pro skutečnou miminku, takže jsem panenku mohla různě oblékat, což mě bavilo. Ihned se stala zároveň ozdobou našeho pokojíčku, jelikož sedávala, vždy jinak oblečená, na vzorně (mým o šest let starším bratrem) ustlané posteli. :)

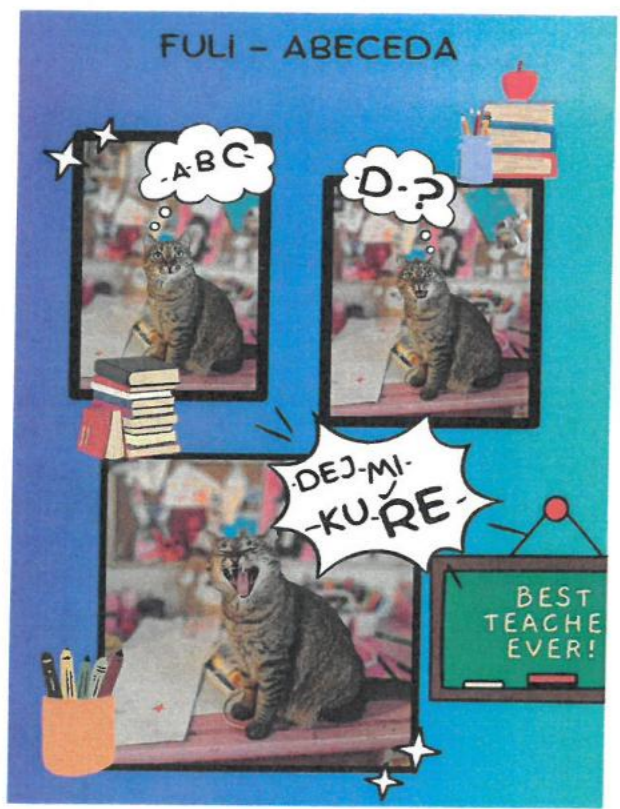

No a pak si vzpomínám, že jsem měla velikánskou radost, když jsem dostala první digitální hru. Mohlo to být tak v roce 1987. Bylo to obrovské překvapení, tehdy se v Československu běžně neprodávaly, takže mě ani nenapadlo si ji přát. Mladší sestra dostala digitální hru „vajíčka“ s motivem postaviček vlka a zajíce z ruských animovaných pohádek „Jen počkej zajíci!“ V té době se s nimi tzv. roztrhl pytel, takže to nebyla zase až taková vzácnost. Já ovšem dostala hru se „zapadáčekjma postavíčkama“ Mickey Mouse a Kačera Donalda, která měla dva displeje a byla otvírací. To bylo fakt něco! :) Martina Hromasová

Tyto dvě malé panenky, o málo větší než dlaň, byly typickými hračkami v sedmdesátých letech minulého století ve školkách a jeslích. I já jsem jich doma pár měla. Poprosila jsem maminku, aby mi na ně uháčkovala oblečení pro chlapečka a holčičku. A tady vidíte výsledek. Občas jsem si s nimi hrála, později se na mnoho let staly trvalou výzdobou mého pokoje.

Ilona Krejčí

Emilia Hasbach, 3. D Zpracování nápadu autorky na počítači: Tomáš Hasbach, tatínek

Fuli radí, jak přežít den ve škole. 1. díl

Nechce se vám v jídelně dlouho stát ve frontě na oběd? Stačí zavolat: „Vzadu je malé koťátko!“ A vy si můžete v klidu, bez čekání vyzvednout svůj oběd. A kdyby se někdo po chvíli vrátil a namítal by, že tam žádné koťátko není, můžete mu odpovědět: „Asi někam odběhlo.“ ... Další radu vám dám zase příště. **Vaše Fuli** Emilia Hasbach, 3. D

s panem učitelem Tadeášem Vylitou

Kolik let učíte? Od května 2025, takže vlastně rok. :)

Kolik Vám je let a v jakém měsíci máte narozeniny?

21, v prosinci.

Co studujete a na jaké škole? Studuju Učitelství pro 1. stupeň základní školy na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy v Praze.

Kdy a proč jste začal učit informatiku?

Loni v květnu (2025), protože mi to bylo nabídnuto panem zástupcem na lyžáku, kam jezdím s naší školou od svých 18 let.

Proč máme informatiku jednou týdně?

Hodinová dotace na jednotlivé předměty (jak často v týdnu jsou) je dána nejen Ministerstvem školství, ale také tím, jak si to daná škola určí. My máme super, že máme 4. třídy rozdělené na poloviny, daleko lépe se tam začátky informatiky učí.

Proč jste si vybral zrovna nás?

Naší školu? Protože jsem dostal nabídku a toho si moc vážím. Začal jsem učit ve 20 letech, nevím, jak vy, ale já žádného jiného dvacetiletého učitele neznám. Zároveň to vnímám jako důvěru od vedení školy, jezdil jsem už 3 roky s Emou na lyžáky a školy v přírodě, takže jsem byl trochu „ověřený.“

Jaká je Vaše oblíbená třída? Každá třída je unikátní a to mě na tom baví! Všechny!

Máte rád fotbal?

Hrát, sledovat, navštěvovat, poslouchat podcasty, videa o fotbale, mám rád vše... nejsem horlivý fanatik, ale Dukla Praha je život!

Na jaké kroužky jste chodil jako malý?

Ve 4. třídě na šití :), byli jsme tam s jedním kamarádem jediní dva kluci a asi i díky tomu jsme pak nepropadli z výtvarky, protože nám jinak nešlo namalovat ani auto. 1. stupeň jsem navštěvoval sportovní kroužek se zaměřením na házenou, od 6. třídy pak nastoupil volejbal, který jsem hrál závodně 10 let. Od 3. do takové 7. třídy jsem také chodil do skauta.

Máte nějakého sourozence?

Ségru, která letos bude mít osmnáctiny. Je neuvěřitelně chytrá, 100x víc jak já a má ohromný manuální talent, např. právě na výtvarku. Dává mi k narozeninám obrazy a toho si vážím! A za 2 roky bude maturovat, jsem zvědav, kam půjde na vysokou školu.

Jaká je vaše oblíbená písnička?

Páni, jedna? To nejde! Ale asi Tota od Bány Polákové, která má v sobě neuvěřitelnou myšlenku a přesah k totalitním režimům, je k tomu báječně ilustrovaná knížka, takový komiks. Mám ale rád také Kateřinu Marii Tichou, Vesnu, ohromně Jelena, Dana Bártu, nevadí mi ani táborové písničky, které si vždy rád zpívám. Můj život obohatilo studium na VŠ, protože jsem se musel naučit hrát na klavír, což jsem neuměl, takže si teď každý den hraju a zpívám – hudba je život!

Jaké je vaše nejoblíbenější zvíře a proč?

Naše kočka Šiška! Ačkoli nás s přítelkyní štve, jsme celí dodrápaní a v noci škrábe na zavřené dveře do ložnice, milujeme jí a nemůžeme si život bez ní téměř představit! Máme ji půl roku, úplně od koťátka.

Kolik znáte druhů motýlů a kolik druhů ptáčků?

Ajajajaj... motýlů – asi 3, co se týká létajících stvoření, tak asi 10.

Jaké ovoce máte nejráději? Maliny.

Máte raději ovocné nebo smetanové zmrzliny?

Jakou příchut'

Ovocné. Nejlepší je kombinace malina + hořká čokoláda. Nanuk pak mrož v bílé čokoládě.

Jakou značku auta máte? Mám kolo.

Jaká je vaše nejoblíbenější videohra? FIFA.

Jaký je váš nejoblíbenější film? Wow, hodně těžká otázka. Na filmy moc nekoukám... ale rádi jsme s přítelkyní sledovali seriál Peče celá země a StarDance. Zbožňuju Vyprávěj.

Máte rád tuto školu?

Naše škola je některými věcmi velmi unikátní. Na to, kolik tu je žáků, tříd, učitelů a pracovníků, obdivuju, jak funguje a daří se zakomponovávat prvky jako speciální pedagožka, školní psychologka, supervize, intervence, asistenti pedagoga... to je super. S hodnotami, které škola ctí, souzním a cítím se tu dobře.

V čem chcete pokračovat v budoucnu?

Určitě ve španělštině, sportu a aktivním životě. Dále v nastavování hranic a balancu pracovního a osobního života. Určitě chci rodinu, děti a pejska. Mým cílem je být ředitelem školy, ale to spíše někde na venkově, v horách, ideálně blízko přírody, aby se děti mohly učit o přírodě v přírodě.

Co budete dělat, až budete v důchodu?

Chtěl bych přečíst všechny knihy ze seznamu četby na maturitu – tzv. klasickou literaturu. Určitě bych se rád věnoval svým budoucím vnoučatům, jako se děda s babi věnovali mně, ségře a bratranci se sestřenicí.

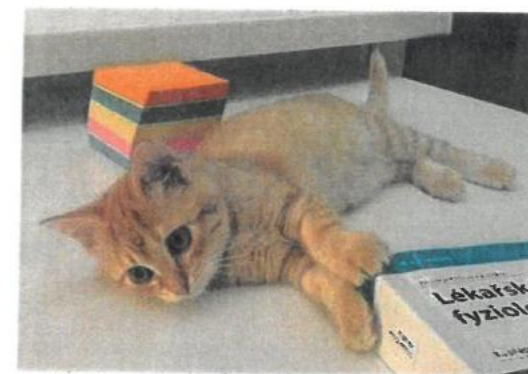
Co rád děláte ve svém volném čase?

Ve svém volném čase jsem dlouho trénoval volejbal v klubu SK Dansport Praha, tam jsem ale nedávno skončil, a tak mám volného času více. Každý den se snažím chodit běhat, případně jedu na kolo a cvičím doma. Hodně se starám o domácnost, holt bydlet sám s přítelkyní bez rodičů znamená vaření, uklízení, praní... Každý den také čtu, snažím se sebevzdělávat prostřednictvím kvalitních pedagogických knih a odborných článků, rád poslouchám písničky a podcasty, koukám na fotbal, jsem se svou přítelkyní a kočičkou Šiškou a v neposlední řadě rád chodím do pekárny kousek co bydlíme a čtu si aktuální společenské dění z časopisů.

Kam pojedete o velkých prázdninách?

O velkých prázdninách zatím nemám moc plánů, ale určitě pojedu podpořit svou přítelkyni na Mistrovství světa ve psaní na klávesnici, na kterém již několikrát uspěla ve své kategorii a které se letos koná v Liverpoolu.

Děkujeme za rozhovor. Ptala se 4. D a Redakční tým EN.

kočka Šiška

S přítelkyní Johankou

PARlamente v akci

Akce školního parlamentu

Od posledního vydání časopisu se parlament zapojil do několika aktivit a akcí.

Dne 15. ledna jsme předali spolu s vedením školy v knihovně výtěžek z Vánočních trhů, který činil 153 999 Kč. Předsedkyně parlamentu Lea Brothánková z 9.A pronesla milý proslov, ve kterém poděkovala zástupcům Světlušky za předvánoční ukázky ze světa nevidomých.

Lea Brothánková předává dar řediteli nadace Světluška panu Jiřímu Váňovi.

Potom jsme pomáhali během dne otevřených dveří v Českomalínské. Rodiče měli možnost nahlédnout přímo do výuky a my jsme je provázeli po škole a vysvětlovali jim, jak to u nás funguje. Děti si mohly vyzkoušet různé pomůcky, které při výuce používáme.

Též jsme se zúčastnili zápisů do tříd, kde si budoucí žáci mohli například sestavit a naprogramovat lego nebo zhlédnout zajímavé vědecké pokusy pana učitele Němečka.

Naposledy pro vás parlament uspořádal 16.4. **Den povolání**, kdy jste se mohli převléknout do svého vysněného povolání.

prezident veterinářka, lékařka, chirurg, kuchařka, koňařka a učitelka ve školce malíř

Pokud máte i vy, žáci, nějaké nápady (například na další tematické dny) nebo vás něco trápí, neváhejte se obrátit na svého zástupce parlamentu nebo na třídní učitelku. Ti nám vaše podněty předají a my se jimi budeme zabývat. Budeme moc rádi za každý nápad!

Za parlament Tobiáš Heřt, 7.D

sport

stříbro

bronz

Zlato

Pohyb a sport patří neodmyslitelně ke zdravému životnímu stylu. V závodech a soutěžích jde ale především o medaile. Proto se s vámi podělíme o některé z medailových úspěchů, jichž dosáhli sportovci z naší školy.

Miniházená 4. a 5. ročník

1. místo Hlubuček, Supek, Hejný, Sonlajtner, Pérez, Pařík, Stuchlý, Silyayev, Mishenko

Přehazovaná dívky 7. ročník

1. místo ze 14 škol Hahnová, Tahalová, Jirková, Kalousová, Martausová, Mochánová, Neubauerová, Šambergerová

Atletický čtyřboj 8. a 9. ročník chlapci
1. místo, Brichcín, Hahn, Hakl, Hrobský, Petrovický
dívky - 3. místo, Herodková, Rákosníková, Kostincová, Měchurová, Myslíková

Atletický trojboj

1. místo - Štěpán Supek, Mikuláš Jirka, Vanda Mochánová, Kateřina Hlavničková z 5. B – s velkým bodovým odskokem.

Volejbal 3 + 3, 6. a 7. ročník

3. místo Schultz, Baziková, Hahnová, Kalousová, Dargaj, Havel, Benda

Minifotbal chlapci 8. a 9. ročník - 3. místo Zámeš, Miček V, Miček J., Štanga, Russi B., Kočí, Šnajdr, Kubalík

McDonald's cup 4. a 5. ročník - 1. místo

2. místo v celopražském finále Hlubuček, Supek, Hejný, Student, Jirka, Fíla, Mrázek, Lobotka, Kocián, Mráz, Sonlajtner, Pařík získali

Vítězové trojboje z 5. B s Mgr. Jarmilou Supekovou, tělocvikářkou a zároveň mámou jednoho z nich (vlevo)

Další STRÍPKY některých úspěchů

Přehazovaná - Tým dětí z prvního stupně získal zlatou medaili.

Stolní tenis - Tým starších kluků vybojoval stříbrné medaile v konkurenci 11 týmů.

Aerobic - Z třinácti našich závodnic dvě vybojovaly umístění na stupních vítězů, jednou z nich je Tereza Metelová.

Florbal - Tým nejstarších chlapců se probojoval až do finálového turnaje a nakonec si odvezl bronzové medaile.

Přetah lanem - Sedmáci si přinesli zlaté medaile.

Tento příspěvek vznikl spoluprací s tělocvikáři:

Mgr. Jarmilou Supekovou a Mgr. Matějem Měchurou

FOTO: Matěj Měchura

O dalších úspěších, kterých dosáhli naši sportovci, se můžete dočíst na webových stránkách naší školy.

Stále však platí, že „**NENÍ DŮLEŽITÉ VYHRÁT, ALE ZŮČASTNIT SE!**“ Redakční tým

Občas nás někdo udiví tím, co dovede. Představíme vám některé šikulky z mnoha dalších šikovných dětí na naší škole; Vasilisu Geppu, Terezu Metelovou, Marii Tomkovou a Viktorii E. Page. To, co dělají, může být i pro vás inspirací.

To je moje kočička Pušík.
Udělal jsem si ji sama z různých materiálů, které jsem koupila v obchodě, svetr je z látky, Má taky vodítko. Umí klopat tlapky, sedět, ležet i chodit. **Vasilisa Geppa, 3. C**

Vasilisa Geppa se svojí kočičkou Pušíkem.

Toto jsou vafle, které jsem dělala jako domácí úkol do anglického jazyka. Vytvořila jsem je pomocí keramiky, papíru, modelíny a kartonu. Pomáhala mi přítomná moje rodina. Vafle jsou moje oblíbené jídlo, proto jsem si je vybrala. **Tereza Metelová, 4. C**

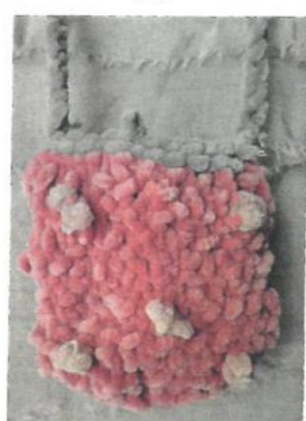
Marie Tomková háčkuje ve volných chvílích i ve škole.

Háčkovat jsem se naučila od mé sestry Markétky. Uháčkovala jsem si už i svetr. A moc mě to baví. Učila jsem to i mámu a máma mě zase učila plést. **Marie Tomková, 3. C**

Viktorie Elizabeth Page ze 3. A uháčkovala praktickou heboučku a krásnou kapsičku na krk jako dárek. Náramně se jí povedla!

ZVÍŘÁTKO ZE DVOU BAMBULEK

Chceš si vyrobit zvířátko? Třeba kočičku, pejska nebo sovičku?

Potřebuješ: vlnu na dvě bambulky, **filc** (nebo zbytky kůže) na uši či křídla a zobák, **korálky** na oči a čumáček. **Tavnou pistolí, karton** (kousek staré krabice), **nůžky a kružítko** (či šablony na kolečka)

Postup: 1. Z kartonu si vyrobíš 4 „kolečka“ - 2 menší na hlavičku a 2 větší na tělíčko. **Menší kolečka:** Naměříš si kružítkem 4 cm a narýsuješ kružnici, pak ze stejného středu narýsuješ ještě jednu menší kružnici 1,5 cm. A vystříhneš po obrysu i ve středu. **Větší kolečka:** 5 cm a 1,5 cm.
2. a) Obmotáš vždy dvě stejná kolečka vlnou, směrem ke středu. b) Pak otevřené nůžky zasuneš mezi dvě kolečka a postupně stříháš vlnu. c) V průběhu stříhání si vkládáš mezi kolečka další vlnu (asi 30 cm dlouhou). d) Touto vlnou pak stáhneš vše pevně k sobě tím, že uděláš dva uzly. e) Pak sundáš obě kolečka. f) Už stačí jen bambulku ostříhat (jako u kadeřnice) do tvaru, jaký chceš. g) A je hotovo!

2. a)

2. b)

2. c)

2. d)

2. e)

2. e)

2. f)

2. g)

3. Z filcu si vystříhneš uši (v případě sovy zobák a křídla). Vždy větší! Protože část nebude vidět. Z vlny si upleteš pro kočičku či jezevčíka ocásek.

4. Tavnou pistolí spojíš dvě bambulky k sobě.

5. V hlavičce uděláš prstem dva oční důlky a do nich vložíš dvě korálky jako oči. Teprve pak je přilepíš tavnou pistolí. Stejně uši; nejdříve vložíš

do důlků, které vyhloubíš prstem, a teprve pak je přilepíš tavnou pistolí. Nakonec přilepíš upletený ocásek (opět do důlku). V případě sovy zobák a křídla. **A zvířátko je na světě!**

Zdroj inspirace: Pinterest: králíček Postup výroby bambulky vám ukázala Emma Böcková ze 4. C

Lucie Šampalíková s pejskem, 3. A

Amia Vacíková s kočičkou, 3. A

Rozálie Dolečková ze 4. C se svou sovičkou

Jedné noci 2. díl

„No, proč jste ty knížky vlastně chtěli ukrást?“

„No ...“ odmlčela se Maggie.

Těmito slovy skončil příběh Lily a Brynzy v minulém čísle Eminých novin. Pojdme se podívat, jak příběh pokračuje.

„Tak proč jste ty knížky kradli?“ ptal se už trochu nedočkavě Brynza. „Tak jim to pověz,“ žadonil Olda.

„No, tak jo,“ vzdychla Maggie.

Jsme toulavá zvířátka a nemáme domov. No, a jednou jsme se takto procházeli kolem ZŠ a MŠ Emy Destinové, když v tom jsme uviděli otevřené dveře od školy a napadlo nás podívat se dovnitř. Nejdřív jsme se vplížili do jídelny, kde to úžasně voňelo. Vůně se linula z kuchyně, kde zrovna připravovali oběd. Sbíhaly se nám sliny, a tak jsme se raději zase odplížili na další průzkum. Potichoučku jsme vyběhli po schodech o pár pater výš a proklouzli do „Přednáškové síně“. Tam jsme si poslechli pár přednášek. Bylo to docela zajímavé, když děti přednášely.

Už jsme se ale nemohly dočkat, až prozkoumáme nejvyšší patro toho domu.

A tak jsme nepozorovaně vyklouzli otevřenými dveřmi zase na chodbu a vyběhli všechny schody až nahoru. „Už jsme tady!“ zajásala Maggie. „A hele, knihovna!“ uviděl nápis vedle dveří Olda. „Vešli jsme tedy dovnitř a pozorně se rozhlíželi kolem sebe. Hledali jsme pohádky, ty přece děti nejvíc baví! Že jo? Zjistili jsme ale, že tam skoro žádné nemají. Proto jsme se rozhodli, že dětem nasbíráme spoustu pohádek a odneseme je sem.“ vysvětlovali oba.

„No a proč jste je teda normálně nekoupil?“ ptal se Brynza. „Už jsem ti to říkala,“ vzdychla Maggie, „to by pak nebyl zločin!“

„Já to pořád nějak nechápu,“ byla zmatená Lily. „Já taky ne,“ přikývl zmateně také Brynza.

„Tak já vám to vyvětlím,“ povzdechl Olda. „Abyste rozuměli, tady Maggie čte hrozně ráda detektivky a vždycky se jí líbili role padouchů víc, než role hrdinů. No, a když jsme měli důvod provést menší loupež, zahrála si na padoucha, který spáchal menší zločin. Tak proto jsme si je nemohli u vás koupit! A navíc, kde bychom vzali peníze?“

Literárník

„Aha, tak máme dělat, že jsme vás tu nikdy neviděli?“ zeptala se Lily. „To asi ne ...“ odmlčela se Maggie. „Možná bychom vám mohli pomoci!“ doplnil Brynza. „No ...“ řekla Maggie. „Tak, na co ještě čekáme?“ usmála se Maggie.

A tak se stalo, že naši mazlíčci přes noc vybilili celou sekci pohádek v knihkupectví a všechny je s pomocí Maggie a Oldy odnesli do ZŠ a MŠ Emy Destinové.

„Uf, tak to byla snad poslední,“ pronesla Lily, když odnesla hromádku knih. „Tak to tu vypadá líp!“ podotkla Maggie. „My jsme zapomněli na jednu zásadní věc!“ vykřikl Brynza. „A na co?“ byla zvědavá Lily. „Mohli bychom objednat nové!“ napadlo Oldu. „Na to přeci nemáme ani čas, ani peníze,“ namítla Lily. „Tak co budeme dělat?“ zmatkoval Olda. „Něco mě napadlo, umíme přece mluvit lidskou řečí, ne, tak co kdybychom se s nimi domluvili?“ „S dospělými!? Ti by nás přece hned dali na vědecký výzkum,“ namítla Maggie. „No, ale co kdybychom to zkusili s tou holčičkou?“ napadlo Lily. „No, já nevím, uvažoval Brynza. „Ale za zkoušku nic nedáme, ne?“ „To je asi pravda, Oldo,“ museli všichni uznat.

Roberta:

„A tak za mnou jedné noci moji mazlíčci přišli a po spoustě vysvětlování jsme vymysleli plán. Až se mí rodiče ráno probudili, všechno jsem jim řekla a dohodli jsme se, že protože ZŠ Emy Destinové nemá ve své knihovně žádné pohádky, knížky jim prostě věnujeme. Později jsme o tom mluvili i s panem ředitelem, a on dokonce souhlasil i s tím, že Megie a Olda můžou ve škole zůstat. Rodičům jsem samozřejmě neřekla, že naše zvířátka umí mluvit. Ale od té doby spolu trávíme více času.“

Tak, milý čtenáři, aspoň víš, odkud má naše školní knihovna tolik nádherných a zajímavých pohádkových knih.

A naši mazlíčci? Oldovi a Maggie se ve škole moc líbí, je o ně totiž veliký zájem a děti jsou tam navíc skvělé. Lily a Brynza je čas od času navštěvují.

Takže všichni si žijí spokojeně: Lily, Brynza, Maggie, Olda i děti ve škole.

Napsala: Viktorie Gumalová a ilustrovala: Emma Houdková, kamarádky z 5. D

Letadlová spojovalka

Concorde

1915 – 1916

1915 – 1917

1940 – 1944

1969 do teď

1976 – 2023

1925 – 1926

Zdroje: různé knihy o letadlech, dokumenty z Youtube, muzejní návštěvy

Tajenka k Letadlové SPOJOVAČCE

Vojenský stíhací letoun **P-40** z druhé světové války, využívaný hlavně americkou, ale i britskou, novo guineiskou a čínskou armádou, se řadí mezi jedny z nejlepších stíhaček 2. světové války. Tento letoun se zúčastnil velmi známé mise útoku na Pearl Harbour, letoun byl využíván v letech 1940 až 44 a i přes krátkou dobu jeho využívání zvrátil výsledky války k lepšímu.

Concorde je dopravní letoun používán od roku 1976, byl navržen a zkonstruován pro zkrácení cesty z Evropy do USA. Vypadal jako moderní stíhačka (F-35 Griper). Provoz této velké dopravní stíhačky byl z důvodu častých závad ukončen roku 2003.

Vojenský špionážní letoun **Fokker e-1** je letoun z 1. světové války, který sloužil k fotografování nepřátelského území pro válečné účely a později na něj byl i přidělán lehký kulomet. Jedná se o německý letoun s velmi krátkým obdobím používání v letech 1915 – 1917, což je přesně uprostřed 1. světové války.

Vojenský stíhací letoun opět z 1. světové války, tentokrát využívaný stranou dohody (Anglie, Francie, Belgie, atd.) se nazývá **Airichco Dh-2**. Tento letoun, vyráběný v letech 1915 – 1917 je unikátní svou stavbou, jelikož v té době ještě konstruktéři neuměli udělat kulomet vpředu bez toho, aby rozstřílel vrtuli, tak vrtuli přesunuli dozadu a kvůli tomu museli ocas (trup) rozdělit ve dva a dát od sebe, což působí velmi legračně.

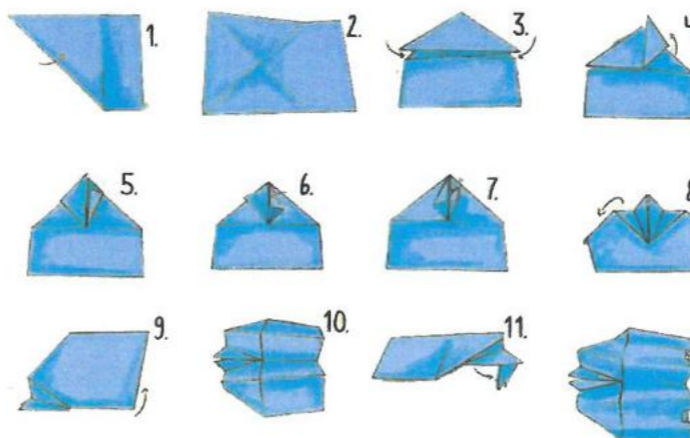
Avia Bh-21 je také vojenský letoun, ale ne tak ledajaký, je to totiž český stíhací letoun z období 1. republiky. Letoun se vyráběl a používal v letech 1925 – 1926. Podle záznamů si piloti letoun velmi oblíbili, proto se používal až do konce 30. let minulého století. Patřil mezi největší pýchu českých konstruktérů.

Boing 747 je dopravní letoun vyroben roku 1969 a používá se až dodnes. Osvědčil se díky mnoha vlastnostem, jako je třeba 2. patro pro pasažéry. Tento model se vyráběl ve spoustě modifikacích, jako je třeba polovina pro náklad a polovina pro pasažéry, nebo jen pro náklad. **David Petřík, 8. B**

VLAŠTOVKA PARKOVIŠTĚ

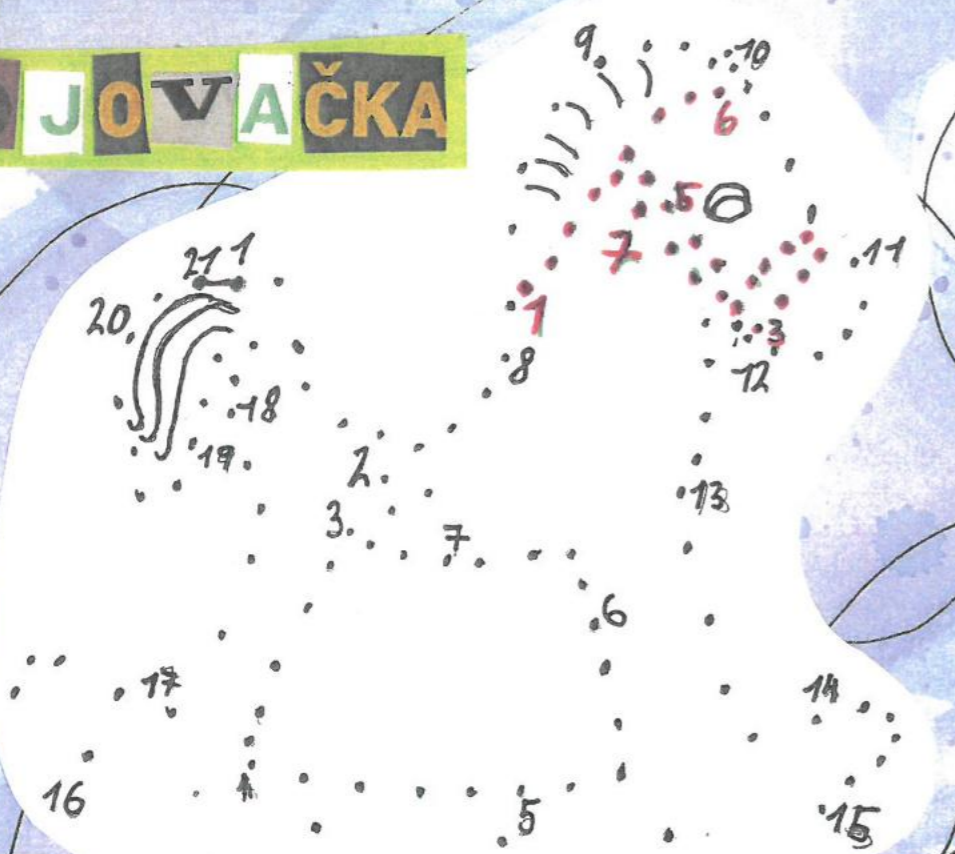
Toto je moje papírová vlašťovka Parkoviště. Je celá modrá a na křídle má písmeno „P“. S kamarádem ve škole jsme si vyráběli papírové vlašťovky a udělali jsme pro ně obyčejné parkoviště. Pak mě napadlo udělat z parkoviště papírovou vlašťovku. Pojmenovala jsem ji „Parkoviště“. Když je potřeba, přistane, rozloží se a stanese se z ní parkoviště na potřebném místě. Třeba u školy, když rodiče chtějí odpoledne vyzvednout svoje děti a hledají místo na zaparkování.

Chceš si udělat vlašťovku taky? Zde je návod:

Marika Frzalová, 3. C

SPOJOVAČKA

Spoj si hračku

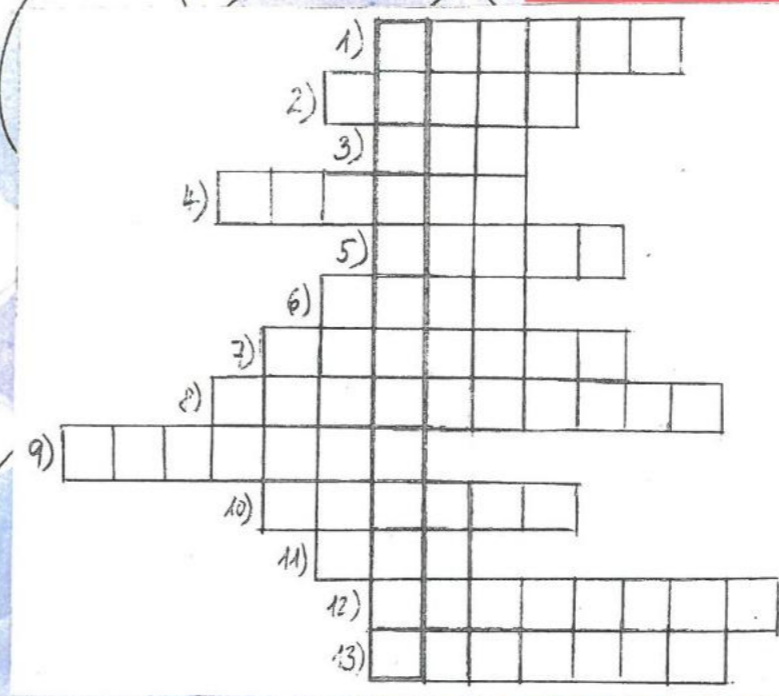
Tato hračka se poprvé objevuje v USA již v 17. století. Byla vyráběna z klasických materiálů, jako je dřevo, kov a kůže, především pro děti z bohatších rodin. Do Evropy se dostala během 19. století a těšila se velké oblibě. Postupně se výroba zjednodušila a hračka začala být dostupná širším vrstvám obyvatelstva. Zlepšovaly se technologie a začaly se objevovat nové styly a designy. Ve 20. století se hračka stala také dekorativním prvkem; např. při fotografování dětí či bytovým doplňkem. Vyrábí se v různých velikostech a z různých materiálů dodnes. Zdroj: Wikipedie

Spoj si ostrov

Tento ostrov je geologicky nejstarším z Kanárských ostrovů. Je známý vysokým počtem hor, velmi suchým podnebím a jeho název je někdy vykládán ve spojení se silným větrem. Zdroj: Wikipedie
Vyušti si křížovku mého kamaráda Jakuba Kašpárka na následující straně a v tajence ti vyjde název tohoto ostrova.

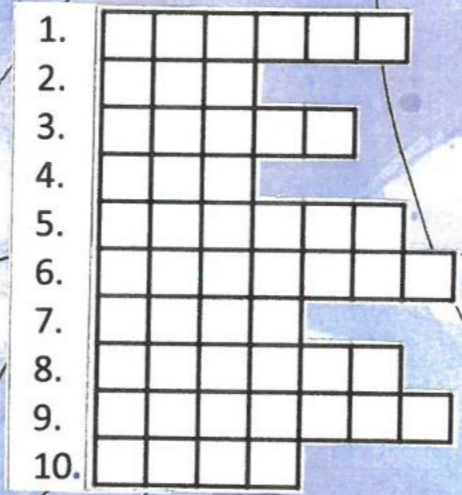
Michael Ferenc, 3. A

Křížovky

- Hra na dvě branky s míčem.
- Bicí hudební nástroj.
- Jméno manželky prezidenta.
- Pražský fotbalový klub.
- Hlavní město Japonska.
- Sestra mé matky.
- Hlodavec s ostrými zuby.
- Předmět ve škole.
- Nejmenší stát v Evropě.
- Řeka protékající Prahou.
- Opak ženy.
- Sousední stát České republiky.
- Taška do školy.

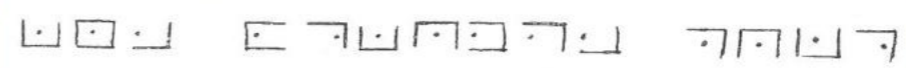
Tajenka je **název ostrova** ze spojovačky Michaela Ference na předchozí straně.
Jakub Kašpárek, 3. A

- Svítilo to přes den.
- Potřebuješ to na střelbu šípem.
- Pevná část šneka.
- Opak dne.
- Náš světadíl.
- Nosí to holky ve vlasech.
- Část těla, která umožňuje chůzi.
- Země, které je hlavní město Řím.
- Nosí to starosta Humdinger na hlavě.
- Evropská měna.

Správnost **tajenky** si můžeš ověřit na str. 27, kde najdeš nakreslený obrázek.
Jindřich Švehla, 3. D

š i f ra

Velký polský kříž je tabulková šifra, kde každé písmeno odpovídá specifickému tvaru (výřezu z tabulky) a teče určující pozici. Základem je tabulka s 27 znaky (včetně ch). Mariana Kollerová, 3. D

A	B	C	D	E	F	G	H	ch
I	J	K	L	M	N	O	P	Q
R	S	T	U	V	W	X	Y	Z

KVÍZ

- Jaké je největší zvíře světa?
M. slon
C. keporkak
B. plejtvák
- Jaká je nejvyšší hora Evropy?
O. Sněžka
E. Mount Blanc
A. Mount Everest
- Kdo napsal sérii knih o Harry Potterovi?
L. J. K. Rowlingová
M. Sir Artur Conan Doyle
N. Roland Dahl

- Jaký druh ryby je Dori z filmu Hledá se Nemo?
E. pomec císařský
A. klaun očkátý
G. bodlok pestrý
- Jaká z uvedených paryb nežije v Austrálii?
Y. siba skvrnitá
I. parejnok atlantský
A. žralok bílý
- Kolik váží Plejtvák obrovský?
E. 120 – 190 tun
A. 120 – 190 kg
U. 50 – 100 tun

V jaké zemi byl vynalezen saxofon?

1. 2. 3. 4. 5. 6. Alois Polák, 3. C

Osmi

Ř	Í	M	E	M	A	D	R	I	D	M	P
R	I	O	P	E	K	I	N	G	M	A	A
N	Á	T	S	I	K	E	B	Z	U	Ď	Ř
Š	P	A	N	Ě	L	S	K	O	☺	A	Í
R	I	G	A	A	D	I	L	L	Í	R	Ž
D	G	R	Ó	N	S	K	O	B	E	S	☺
L	L	Š	S	B	☺	☺	R	A	T	K	Č
E	O	V	I	N	E	N	A	K	A	O	E
A	M	É	K	O	B	R	N	U	Š	N	S
R	O	D	O	R	O	☺	L	J	A	R	K
Z	B	S	D	S	R	V	☺	Í	☺	☺	O
I	E	K	A	K	O	S	L	O	N	☺	☺
Á	R	O	Ň	O	L	I	S	A	B	O	N
☺	N	Ř	E	C	K	O	V	Í	D	E	Ň

směrka

Státy, hlavní města, česká i cizí města:

GRÓNSKO, PAŘÍŽ, ŘÍM, ORAN, LOM, BOR, AŠ, BAKU, BERN, IZRAEL, UZBEKISTÁN, DILLÍ, LISABON, RIGA, ŠVÉDSKO, OSLO, NORSKO, KODAŇ, VÍDEŇ, MAĎARSKO, PEKING, RIO, JAR, BERLÍN, ŘECKO, ŠPANĚLSKO, MADRID, ČESKO

Tajenka: světoznámá česká operní pěvkyně: _____

Ela Kašpárková, 4. B

kdo to

je

Hádej

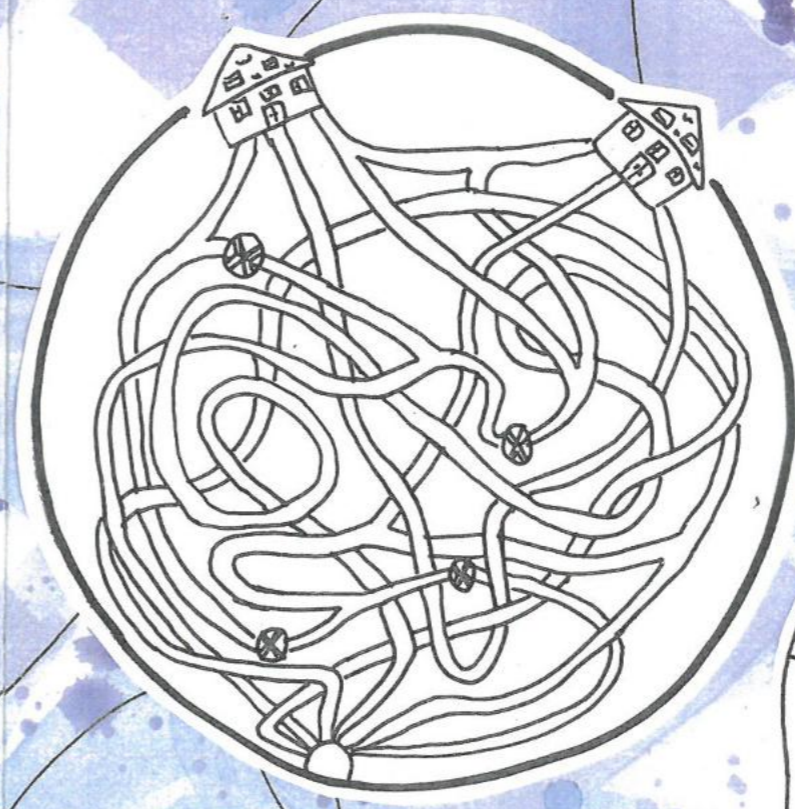
- Má silný hlas. a krátké hnědé vlasy.
 - Často říká: „Oči na tabuli!“
 - Učí oblíbený předmět.
 - Je mladý.
 - Má hrníček se čtyřlístkem.
 - Hraje fotbal.
- Už to víš? Ema Vavriková, 4. C

Co se stane, když otřete balonek několikrát o vlasy a dáte ho do soli a pepře?
a) Sůl vyletí na balonek a pepř zůstane dole.
b) Oba vyletí na balonek.
c) Oba dva zůstanou dole.
Jestli si nejste jisti, můžete sami vyzkoušet.
Marika Frzalová, 3. C

Naše škola

Na Emě jsme elita, žádná nudná bída, každý druhý génius se tu v lavici střídá. Jsme prostě výjimeční, máme velký styl, kdo tu školu přežije, ten už všude byl!
Maya Neji, 6. D

Najdi cestu do té naší školy.

Anna Koriahina, 8. C

POZNÁŠ, kdo to JE?

Mrkev na karnevalu

Ve školce

Malý cyklista

Chlapeček v koši

Možnosti: paní učitelky: Ivana Steinerová, Anna Chabrová
páni učitelé: Marián Bok, Tadeáš Vylita

Správnost svého tipování si můžeš ověřit na straně
Iniciály jména tam najdeš spolu s obrázkem u fotky.

5

Slavné hlášky učitelů

Studente/studentko, NO! NO! **Marián Bok** Zlatička moje, berušky moje, (beruščata)
Mgr. Hedvika Budilová

You are useless and rotten to the core!
(Překlad: Jste nepoužitelný a zkažený až do jádra.) **Mgr. Martina Kučerová**
holky z 9. A

Za mých mladých let. / Když jsem byl
já ve vašem věku. **Mgr. Václav Mikuta**

VTIPNÉ VÝROKY ŽÁKŮ

„Já jsem se narodil 36. března.“ říká Jožka ze 3. třídy.
„Tak to ses teda vůbec nenarodil!“ reaguje spolužačka.
„Narodil! Dyť říkám, 36. března!“ opakuje přesvědčivě Jožka.
Až se všichni smáli, teprve mu to došlo, a začal se smát taky.
„Paní učitelko,
kolik je Vám vlastně let?“ ptá se žákyně 5. třídy.
„Třicet?“ Paní učitelka se směje. „Tak 35?“ zjišťuje žákyně.

Paní učitelka mlčí, usmívá se a nevěřicně
kroutí hlavou.
„Tak 40? Nééé?“ „45?“
„Přidej!“, reaguje paní učitelka.
„50?“ „Tak 52?“ tipuje žákyně.
„V květnu mi bude 55.“ Dočká se konečně
odpovědi žákyně.
„Nekecej!!!“, vyhrkne hlasitě žákyně.

Pepíček volá na tatínka:
„Tati, já už umím psát!“
„A co jsi napsal?“
„To nevím. Ještě neumím číst.“

Ptá se malý šnek maminky:
„Mami, můžu jít na hřiště?“
Maminka odpoví:
„Ne, minule jsi tam byl týden!“

„Pepičku, co jsi koupil babičce k Vánocům?“
„Fotbalový míč.“
„Míč? Ale babička přece nehraje fotbal.“
„No právě, já taky nečtu a pořád mi kupuje
knížky.“

HA

ha

„Váš kluk házel kamenem do mého vozu!“
„A strefil se?“
„Naštěstí ne.“
Tak to nebyl můj kluk, ten by se jistě strefil.“

Sedí dva ptáci na větvi a pozorují letadlo.
Ten jeden se ptá toho druhého:
„Nevíš, kam tak spěchá?“

Víte, jak se jmenoval Japonec,
který vymyslel stan?
Nacochata. **Nina Bobran Kaczmarczyk, 5. D**

Všechny houby jsou jedlé!
Některé ale jen jednou. **Marika Frzalová, 3. C**

- Jaké ocenění uděluje každoročně radnice Prahy 6 vybraným žákům každé školy z Prahy 6?
- Jak se jmenuje kniha dvou maminek žáků naší školy?
- Co vyšlo v tajence křížovky Jindřicha Švehly?

Kdo první doručí SPRÁVNÉ písemné odpovědi do REDAKCE, získá toto 15. číslo Eminých novin.

Soutěžník

Redakční tým

David Petřík, 8. B, Eva Heresová, 8. A, Anna Koriahina, 8. C, Emma Houdková, 5. D,
Viktorie Gumalová, 5. D, Nina Bobran Kaczmarczyk, 5. D, Michael Ferenc, 3. A,
Jindřich Švehla, 3. D, Jakub Kašpárek, 3. A, Emilia Hasbach, 3. D, Marika Frzalová, 3. C,
Emma Klofáčová, 3. C, Ema Vavriková, 4. C, Tara Čokorilo, 4. C, Ela Kašpárková, 4. B,
Alois Polák, 3. C, Mariana Kollerová, 3. D
Ilona Krejčí, vedoucí redakce

Výtvarná práce na první straně: „Naše škola“, Alexandra Heresová
Výtvarná práce na poslední straně: „Já, ty, my“, Sam Častvaj, 7. B

Speciální PODĚKOVÁNÍ patří

Ing. Marianě Čapkové, MBA, místostarostce Prahy 6, paní Alexandře Heresové,
paní Markétě Mathauser Malinové, Mgr. Miriam Milasavljevič, panu Tadeáši Vylitovi,
Mgr. Pavle Obstové a Mgr. Ivaně Steinerové

Vedení naší školy:

Mgr. Markovi Hlubučkovi, řediteli školy,
Mgr. Magdaléně Kafkové a Mgr. Jitce Dvořákové

Děkujeme VŠEM,

kdo se jakýmkoliv způsobem a jakoukoliv měrou podíleli
na vydání tohoto 15. čísla Eminých novin.

Také VŠEM, kdo nám FANDÍ!

KRÁSNÉ PRÁZDNINY a zajímavé INSPIRACE
pro příspěvky do dalšího čísla EMINÝCH NOVIN
Vám přeje Redakční tým EN